

VÄRIKIRJASTON KONSEPTI

Millainen on sisustussuunnittelijan värikirjasto ja sen työskentelymetodi?

Ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyö

Visamäki, muotoilun koulutus

kevät, 2017

Taru Mäenpää

Muotoilun koulutusohjelma
Visamäki

Tekijä	Taru Mäenpää	Vuosi 2017
Työn nimi	Värikirjaston konsepti	
Työn ohjaaja/t	Juha Laurikainen, Mirja Niemelä	

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön aiheena on värikirjastotyökalun konseptointi sisustussuunnittelijan työvälineeksi asiakaskohtaamisissa. Työn taustalla oli tarve parantaa sisustussuunnittelijan ja asiakkaan välistä kommunikaatiota sekä selvittää asiakkaan toiveet ja tarpeet heti suunnitteluprosessin alussa ilman kielen monitulkintaisuudesta johtuvia väärinkäsityksiä. Opinnäytetyön tavoitteena oli ensin kartoittaa opinnäytetyön tekijän työskentelytavat suunnittelijana ja konseptoida värikirjasto niiden pohjalta.

Työskentelytapojen kartoittamiseen käytettiin introspektiota. Värikirjaston konseptia pohdittiin kolmen erilaisen palvelun, Instagramin, Pinterestin ja Prezin, lähtökohdista, visioivan ja määrittelevän tuotekonseptin menetelmin. Pohdinnan jälkeen todettiin, ettei yksikään edeltävistä sovi värikirjaston malliksi sellaisenaan, joten konseptiin yhdistettiin sekä Instagramin että Prezin ominaisuuksia. Valittua kirjastomallia jatkokehitettiin ja sen potentiaalista sisältöä pohdittiin muun muassa värien havaitsemista käsittelevän kyselyn avulla. Kyselyn tulokset itsessään vahvistivat tarpeen värikirjastolle, sillä sen avulla huomattiin, että kahta väreitään täysin samanlaista huonetta ei havaita samanlaisina, jos niiden sisustustyyli eroavat toisistaan riittävästi.

Tuloksena saatiin kaksi työskentelymenetelmää: sovellettu sokraattinen menetelmä ja eliminointimenetelmä. Konseptoinnin tuloksena saatiin kaksi erillistä kirjastokonseptia: vapaasti virtaava ja suunnittelijan esittämä malli, työskentelymetodit niiden kanssa toimimiseen ja määritelmä niiden tulevasta sisällöstä. Opinnäytetyöhön liitettiin myös suppea, vapaasti virtaavaa kirjastokonseptia konkreettisesti havainnollistava esimerkki.

Avainsanat Sisustussuunnittelu, asiakastuntemus, viestintä, työkalu, työskentelymetodi, konseptointi

Sivut 62 sivua, joista liitteitä 20 sivua

Degree Programme in Design
Visamäki

Author	Taru Mäenpää	Year 2017
Subject	Concept of a Color Library	
Supervisors	Juha Laurikainen, Mirja Niemelä	

ABSTRACT

The subject of the thesis was to create a concept of a color library for an interior designer to use with her customers. In the background of this project is the need to enhance communication between the designer and her customers and to be able to figure out what customers want and need right in the first appointment. First the author's recent projects and own methods were discovered and then the concept to match these methods was created.

Introspection was used as a data gaining method to gather and analyze information about how the author had worked and what kind of methods she had used in the past projects. Methods of visioning and defining concept creation were used to generate three different concept drafts. The drafts were inspired by applications such as Instagram, Pinterest and Prezi. After consideration, two of three drafts were selected to be developed further. The final concept has properties from Instagram and Prezi related concept drafts and was further developed to contain approximate definition of its future contents. A brief inquiry was arranged to test the customers' ability to identify their opinion about interiors colors, when they were simultaneously lured to observe the overall style of the room. The test itself proved that the color library is needed to be able to fully understand each other and to be sure that both parties have the same definitions for the concepts that are being used in the conversation.

As an outcome two working methods, applied Socratic and elimination method, were found. In addition, two different color library drafts, "free flowing" and "designer presents" library concept models were resulted from concept creation. Also, brief examples of the library's potential content is attached as an appendix.

Keywords Interior design, customer knowledge, communication, working method, concept creation

Pages 62 pages including appendices 20 pages

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	TYÖSKENTELEMALLINI JA TARVE VÄRIKIRJASTOLLE.....	4
2.1	Introspektio tiedonhankintatapana	4
2.2	Miksi värikirjasto?	4
2.3	Miten minä työskentelen? - introspektio	5
3	MITEN ASiantuntijat selvittävät asiakkaan tyylin?.....	8
3.1	Emily Hendersonin tyyli diagnoosi	8
3.2	Tikkurilan tyylianalyysi	9
3.3	Yhteenveto	12
4	VÄRIKIRJASTON KONSEPTI	13
4.1	Tuotekonseptointi.....	13
4.1	Kevin McCloud – sisustajan värit.....	14
4.2	Kirjastomallit - kolme määrittelevää konseptia	17
4.2.1	Konsepti 1: Vapaa virtaus	18
4.2.2	Konsepti 2: Rajattu virtaus	19
4.2.3	Konsepti 3: Suunnittelija esittää.....	21
4.2.4	Konseptin valinta	22
4.3	Värikirjaston sisällön konseptointi	25
4.3.1	Vaikuttaako sisustustyyli värien kokemiseen – Kysely.....	25
4.3.2	Kirjaston sisältö – millaisia kuvia ja mitä värejä?	30
4.3.3	Kuvien tekijänoikeudet	31
4.3.4	Nettiin vai kansiin	32
4.4	Värikirjastokonseptin yhteenveto.....	32
5	ARVIOINTI JA POHDINTA	34
	LÄHTEET	36

Liitteet

Liite 1 Esimerkki vapaasti virtaavasta kirjastomallista

1 JOHDANTO

Opinnäytetyössäni tarkastelen ja sanallistan työskentelytapojani ja konseptoin niihin sopivan värikirjastotyökalun. Työkalu on tarkoitettu käytettäväksi aivan suunnitteluprosessin alussa, suunnittelijan ja asiakkaan välisen kommunikaation parantamiseksi.

Osallistun mielelläni ystävien ja sukulaisten sisustusprojekteihin ja puhumme usein uusista ideoista. Toisen ymmärtäminen on kuitenkin joskus hankalaa. Olemme eri ikäisiä, meillä on erilaiset tyylitajut ja erilaiset mieltymykset. Kun kuvailin erään juuri hankkimani lampunvarjostimen väriä, sanoin yhdelle sen olevan vaalea helmenharmaa. Toiselle kuvailin sitä Hermeksen harmaaksi (erään kissan mukaan) ja kolmannelle ”sen sinulta saamani pöydän jalkojen väriseksi”. Jokainen ymmärsi, mitä tarkoitin ja jatkoimme keskustelua. Siinä kuitenkin huomasin sen, kuinka vaikeaa väriä on kuvailla, jos lähellä ei ole mitään esimerkkiä jota voisi näyttää ja sanoa että ”se on juuri tämän värinen.”

Katson paljon sisustusohjelmia. Yksi ohjelmista on *Secrets from a Stylist* (2010) jossa seurataan Emily Hendersonin työskentelyä. Hänellä on tietty metodi, jonka avulla hän selvittää asiakkaidensa mieltymykset ennen suunnittelun aloittamista. Hendersonin metodista sain idean työskentelytapani kustomoidusta työkalusta ja sen käyttömetodista.

Tavoitteenani on työskennellä jollain sisustukseen ja/tai suunnitteluun liittyvällä alalla valmistumiseni jälkeen. En ole saanut sisustussuunnittelijan koulutusta, mutta olen aina ollut intohimoinen sisustaja ja olen myös toteuttanut yksittäisiä sisustus- ja tilasuunnitteluprojekteja. Teen pohdintani ensisijaisesti muotoilijan koulutuksen pohjalta, ja tapojani reflektoiden. Referoin työskentelytapojani kolmen eri projektin aikana, mutta en erottele niitä toisistaan, tai kerro tarkemmin niiden yksityiskohdista. Projektit ovat: kolmen eri toimijan yhteisen messuosaston suunnittelu isoon yleisötapahtumaan, festivaalialueen somisteiden ja interaktiivisten objektien suunnittelu, sekä hotelliyrityksen ratkaisukeskeinen tuotesuunnittelu.

Näiden kolmen asiakastyön lisäksi olen työskennellyt samoilla metodeilla kaikissa muissakin viimeisimmissä asiakaslähtöisissä projekteissa ja todennut ne toimiviksi. Siksi suunnittelen työväliseen toimintaan työskentelytapojeni ehdoilla. Opinnäytetyön rakenne noudattaa samaa järjestystä. Ensin selvitän ja sanallistan työskentelytapani ja vasta sitten siirryn pohtimaan värikirjaston konseptia konkreettisesti.

Opinnäytetyön pääkysymys on: Millainen on sisustussuunnittelijan värikirjasto? Alakysymykset ovat: Miten minä työskentelen ja millaisia metodeja käytän, millä tavoilla ammattilaiset selvittävät asiakkaan mieltymykset, sekä miten minä työskentelen värikirjastotyökalun kanssa.

Omien työskentelytapojeni tutkimiseen käytän introspektion tiedonhankintamenetelmää, ja värikirjaston ideaa vien eteenpäin konseptoimalla. Käytän myös kahta asiantuntijalähdettä selvittääkseni, miten asiakkaan toiveet kartoitetaan sisustussuunnittelun

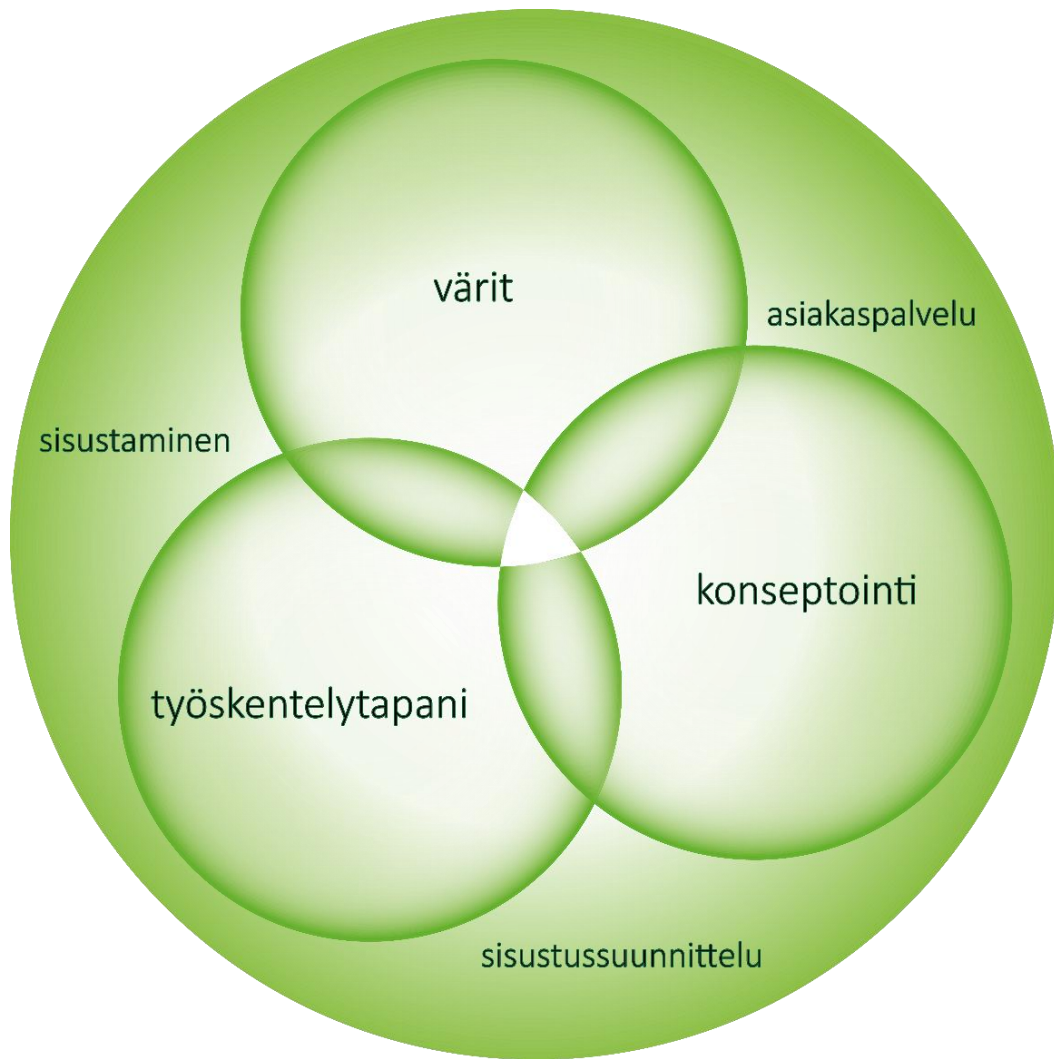
alalla. Lähteinäni käytän Secrets from a Stylist -ohjelmasta (2010) tutun Emily Hendersonin tapaa tehdä ”style diagnostic” eli tyyli diagnoosi, sekä Suomalaisen Tikkurila Oyj:n tyyli testiä (Tikkurila n.d.). Tikkurila on ensisijaisesti tunnettu valmistamistaan maaleista ja lakoista, mutta heidän nettisivuillaan on myös kattava valikoima erilaisia rakennus, remontointi ja tuunausideoita. Käsittelen myös Kevin McCloudin kirjaa Sisustajan värit (2010), joka toimii hyvänä lähtökohtana värikirjaston konseptille.

Kehitän värikirjaston konseptia visioivan ja määrittelevän tuotekonseptoinnin oppien mukaisesti. Kirjaston konseptoinnissa ei pohdittu sen valmistamiseen tarvittavia teknologioita tai sitä mitä sen konkreettinen toteuttaminen vaatisi. Konseptoinnissa keskityttiin uuden innovoimiseen, visiointiin ja työkalun kehittämiseen työmetodeihini sopivaksi. Värikirjastosta luotiin kolme määrittelevää konseptia, joiden toimintaperiaatteita sekä keskeisten ideoiden käyttökelpoisuutta ja potentiaalia pohdittiin. Visioiva tuotekonseptointi - työkalu tutkimus- ja kehitystoiminnan ohjaamiseen -kirja (Kokkonen ym. 2005) toimi lähteenä konseptoinnin menetelmään, sekä visioivan ja määrittelevän tuotekonseptoinnin metodeihin tutustuttaessa.

Kolmesta määrittelevästä konseptista jatkokehitykseen valittiin kaksi. Valittujen mallien toimintaperiaatteita ja niiden potentiaalista sisältöä pohdittiin. Esimerkiksi se, vaikuttaako sisustustyylillä värien kokemiseen koettiin lisäselvitystä vaativana aiheena. Kysymyksen pohjalta laadittiin pienimuotoinen kysely, joka lähetettiin sähköpostitse kymmenen hengen testiryhmälle. Ryhmä koostui iältään 20-60-vuotiaista miehistä ja naisista, sekä sisustusintoilijoista ja sisustamisesta vähemmän välittävistä henkilöistä. Kyselyn tulokset itsessään vahvistivat tarpeen värikirjastolle, sillä vastaajat hämääntyivät tarkoituksella harhaanjohtavista kuvista ja vastasivat muuhun kuin kysytyyn kysymykseen.

Tavoitteenani on myöhemmin konkretisoida värikirjasto ja tuotteistaa se käyttöön sopivaksi, mutta se rajautuu opinnäytetyön ulkopuolelle. Opinnäytetyössäni en käsittele myöskään valaistusta, materiaaleja, muotoja, sommittelua, jne. vaikka ne ovatkin sisustussuunnittelun keskeisiä käsitteitä. Ne kaikki vaikuttavat värien kokemiseen, mutta rajaan ne tietoisesti opinnäytetyön aiheen ulkopuolelle, sillä voin käydä ne asiakkaan kanssa läpi erikseen. Pidän opinnäytetyön suunnan mahdollisimman tarkasti väreissä, vaikka välillä joudunkin soveltamaan.

Työskentelytapojeni introspektio ja ammattilaislähteiden tutkiminen ovat soveltamista vaativia aiheita. Introspektiolla selvitän työskentelytapani, ja ammattilaislähteet kertovat miten alan muut ammattilaiset työskentelevät asiakkaan toiveiden selvittämiseksi. Minulla on kuitenkin enemmän kokemusta muista kuin sisustussuunnitteluun liittyvistä muotoiluprojekteista ja ammattilaislähteetkin keskittyvät selvittämään asiakkaan tyyliä yleisesti, keskittymättä väreihin muuten kuin sivuhuomautuksena. Ne tavat joilla olen selvittänyt asiakkaan toiveita, pätevät onneksi myös sisustussuunnitteluun ja ne keinot joilla sisustussuunnittelijat kartoittavat asiakkaan tyyliä ovat aivan yhtä päteviä värimieltyksien selvittämiseen.

Kuva 1. Viitekehys

Viitekehyksessä (kuva 1) on kuvattu opinnäytetyön kolme keskeisintä käsitettä ja niiden taustalla vaikuttavat tekijät. Koko opinnäytetyö keskittyy väreihin, konseptointiin ja työskentelytapoihini. Kaiken takana vaikuttaa halu sisustaa, toimia asiakaspalvelijana ja auttaa asiakkaita sisustussuunnittelussa. Tyhjä valkoinen kolmio käsitteiden yhtymäkohdassa kuvaa aukkoa, ikään kuin puuttuvaa palaa kaiken keskellä. Tässä opinnäytetyössä syntyvän konseptin pohjalta toteutetaan myöhemmin tuon aukon täyttävä värikirjasto-työkalu.

2 TYÖSKENTELEMALLINI JA TARVE VÄRIKIRJASTOLLE

Tässä luvussa muistelen ja tutkin omia työskentelytapojani. Tiedonhankintatapana käytän introspektiota käsitteen arkipäiväisessä merkityksessä. Introspektion luotettavuus psykologisena ja filosofisena tiedonhankintamenetelmänä on kyseenalaistettu usein ja jo pelkästä introspektion etymologiasta saisi kirjoitettua erillisen opinnäytetyönsä. Seuraavien lukujen tieto pohjautuu omiin kokemuksiini muotoilijana ja asiakkaiden kanssa toimiessa.

2.1 Introspektio tiedonhankintatapana

Ihmisten keinoa saada tietoa omasta kokemuksestaan kutsutaan introspektioksi ja se on pitkään ollut nimenomaan psykologien tapa tutkia kokemusta. Sanan etymologia – katsoa sisäänpäin – on suurpiirteinen kuvaus introspektiosta tiedonhankintamenetelmänä ja sitä käytetään toisinaan yleiskäsitteenä, kun puhutaan oman mielen tutkimisesta. Arkkielessä introspektio on oman kokemuksen tarkkailua ja havainnointia. (Polvivaara 2013.)

Syvemmin tarkasteltuna introspektion käsite ei ole ongelmaton. Useat filosofit ja psykologit ovat eri mieltä käsitteen todellisesta merkityksestä. Polvivaara on tutkimansa aineiston perusteella kuvannut introspektiolle asetettuja ehtoja. Introspektiolla ei pyritä saavuttamaan tietoa mistään mielen ulkopuolisesta ja tiedon tulee olla lähtöisin nimenomaan omasta mielestä. Introspektiolla ei voida hankkia tietoa vanhoista tapahtumista, vaan kohteen tulee olla tämänhetkinen tai ainakin ajallisesti lähellä nykyistä hetkeä. Introspektion tulee olla mentaalisten asioiden suoraa havainnointia, eikä siihen saa liittyä olettamuksia, johtopäätöksiä tai ennakkokäsityksiä. Introspektion kohteen tulee olla itsenäisesti olemassa ja introspektion tulee olla tietoista toimintaa. (Polvivaara 2013)

Psykologiaa ja filosofiaa vain pintapuolisesti tuntevalle aiheen syvälinen tarkastelu tuntuu edellyttävän vähintään monen vuoden syventymistä, sillä aiheesta on kirjoitettu ja väitelyä paljon. Oman riippumattoman näkemyksen aikaansaaminen vaatisi lukemattomien lähteiden tutkimista, eikä introspektio ei ole edes perusteellisesti tarkasteltuna kiistanon tai ristiriidaton aihe, kuten Polvivaaran tutkielmakin todistaa.

Introspektio valittiin kiistanalaisuudestaan huolimatta aineistonhankintatavaksi sen erinomaisen soveltuvuuden vuoksi. Tilanteessa jossa tietoa täytyy hankkia tutkittavan sisältä – omista ajatuksista, tunteista ja kokemuksista – introspektio tuottaa monipuolista ja tähän tarkoitukseen riittävän luotettavaa tietoa. Tässä opinnäytetyössä introspektiolla tarkoitetaan itsetarkkailua: Omien tietoisten tunteiden ja ajatusrakenteiden havainnointia, niiden sanallistamista ja selittämistä.

2.2 Miksi värikirjasto?

Värikirjaston tarve kumpuaa kokemuksistani erilaisten asiakkaiden parissa. Koen aina suurinta painetta siitä, olenko tulkinut asiakkaan toiveet oikein ja vastaako lopputulos

hänen kuvitelmiin. Pahimmassa tapauksessa projekti etenee monien väärinymmärrysten ja erehdysten kautta, jolloin tuloksena on turhautumista, runsaasti ylimääräistä työtä ja huonoimmassa tilanteessa jopa epäonnistunut lopputulos. Lisäksi projektin aikatauluun ei välttämättä mahdu useampaa asiakaskohtaamista tai asiakas saattaa olla huonosti tavoitettavissa, jolloin asiakkaan toiveiden ja tarpeiden on selvittävä ensiyrityksellä.

Olen opintojeni aikana ollut mukana monissa projekteissa, graafisesta suunnittelusta tuote-, tapahtuma-, tila- ja sisustussuunnitteluun. Jokaisen toteuttamani projektin aikana olen huomannut yhden asian toistuvan säännöllisesti. Asiakkaan toiveiden ja maun selvittäminen on aina ollut koko projektin haastavin osa.

Olen ollut tilanteessa, jossa projekti oli poikkeuksellisen kiinnostava ja inspiroiva, asiakas oli todella tunnettu ja työ tuli yli 55 000 ihmisen nähtäville. Työryhmämme suorituspainot olivat valtavat. Erään asiakasryhmän jäsenen kanssa kommunikointi oli todella vaikeaa. Hänellä oli idea, jota hän yritti selittää, mutta kommunikoinnista ei tullut mitään. Emme vain yksinkertaisesti ymmärtäneet toisiamme. Projekti meni eteenpäin ja lopulta valmistui. Emme saaneet selvää siitä mitä meiltä haluttiin, sillä yrityksestä huolimatta asiakas ei osannut selittää toiveitaan. Lopputuloksesta puuttui täysin hänen toivomansa yksityiskohta. Koin että petin asiakkaan, sillä hän ei saanut sitä mitä toivoi. Olisin halunnut näyttää koko osaamiseni asiakkaalle, mutta kaikki jäi kiinni yhteisen kielen puuttumisesta. Sama tilanne on toistunut pienemmissä mittasuhteissa muutamassa muussakin asiakastyössä, mutta vain tässä tapauksessa lopputulos jäi vajaaksi. Niin ei saa tapahtua enää koskaan.

Tilanteeseen jossa asiakas ei osaa esimerkiksi piirtää tai esittää toiveitaan muuten kuin sanallisesti, olisi hyvä olla olemassa ratkaisu. Sisustussuunnittelijoiden käyttämän materiaalikirjastot ja värikuhkat, sekä tyyli ja värianalyysit eivät ole idealtaan uusia. Tässä konseptoitava värikirjasto ja sen työskentelymetodi ovat kuitenkin juuri minulle räätälöityjä ja sopivia. Värikirjastoa tullaan käyttämään ennen sisustussuunnitelman laatimista, heti asiakaskohtaamisen alkumetreillä. Se on mukana heti ensimmäisen asiakastapaamisen alusta lähtien, ja sen avulla asiakkaan toiveet selviävät mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

2.3 Miten minä työskentelen? - introspektio

Työskentelymetodini on intuitiivinen ja olen luonteeltani hyvin sosiaalinen. Lähestyn ihmisiä aina suoraan, rehellisesti ja avoimesti. Haluan oppia tuntemaan asiakkaani mahdollisimman hyvin ennen suunnittelun alkua. Puhun asiakkaan kanssa mielelläni ja mahdollisimman paljon, ja koitan oppia tulkitsemaan hänen eleitänsä ja ilmeitään. Haluan ymmärtää asiakasta ihmisenä ja yksilönä, sillä haluan suunnitella sopivan juuri hänelle, yksilönä.

En ikinä aloita suunnittelua ja työorientoitunutta keskustelua heti kun tapaan asiakkaan. Haluan ensin aikaansaada mukavan, rennon ja kiireettömän tunnelman. Uskon että kiireen ja stressin tuntu rajoittaa ideointia ja häiritsee keskittymistä. Varsinkin jos asiakas vaikuttaa hermostuneelta tai jännittyneeltä, on todella tärkeää saada asiakas tunte-

maan olonsa rennoksi ja vapautuneeksi. Aloitan keskustelun mielelläni kahvipöydän ääressä, sillä mahdollisuus tehdä käsillään jotain - tässä tapauksessa sekoitella ja juoda kahvia - rentouttaa ja vähentää hermostuneisuutta monissa ihmisissä.

Keskustelen asiakkaan kanssa mahdollisimman suoraan ja rehellisesti. Heti haastattelutilanteen alussa painotan, että mihinkään kysymyksiin ei ole oikeita ja vääriä vastauksia. Kun puhutaan mielipidekysymyksistä, kaikki vastaukset ovat yhtä hyviä ja asiakkaan tai asiakkaiden henkilökohtainen mielipide on tärkein. Tila suunnitellaan nimenomaan vain heidän tarpeitaan varten. On tärkeää, että he kertovat rehelliset mielipiteensä eivätkä yritä miellyttää minua tai valita vain yleisesti hyvinä pidettyjä vaihtoehtoja. Toivon että asiakas tuntee olonsa mahdollisimman luontevaksi ja luottaa siihen, että hän voi rehellisesti kertoa mielipiteensä, pelkäämättä sitä miten minä niihin reagoin. Suunnitteluni lähtökohta on aiheesta riippumatta se, että teen kaiken mahdollisen asiakkaan toiveiden mukaisesti. Töissäni haluan painottaa ”asiakas on aina oikeassa” mentaliteettia.

Jos asiakas vaikuttaa vahvatahtoiselta ja järkähtämättömältä, tai jos hän vaikuttaa vastentahtoiselta ottamaan vastaan minun apuani, suosin eräänlaista vahvasti sovellettua Sokraattista menetelmää. Sokrates oli antiikin Kreikan filosofi, joka oli tunnettu käyttämästään dialogisesta - eli keskusteleavasta – opetusmenetelmästä: Sokrateen menetelmästä. Menetelmän ideana on löytää vastaus käsiteltävänä olevaan aiheeseen yhteistyönä, ei luennoimalla. Dialogissa Sokrates ja keskustelukumppani esittivät toisilleen tarkentavia kysymyksiä, perustelivat esittämänsä ajatukset ja selittivät kaikki käyttämänsä käsitteet. (Filosofisen praktiikan verkosto ry 2017.)

Tällaisessa keskustelussa en itse esitä mitään mielipiteitä tai ideoita enkä varsinaisesti ohjaa asiakasta mihinkään tiettyyn tulokseen, vaan kannustan asiakasta keksimään ratkaisut itse. Tämänkaltaista menetelmää kutsutaan myös kättilömenetelmäksi, sillä siinä Tällaista menetelmää käyttäessäni olen huomannut jyrkästi suhtautuvien asiakkaiden pehmentävän käytöstään, koska he kokevat tulleen kuulluiksi. Tällaisen menetelmän lopputuloksena syntyy yleensä vain yksi hyvin tarkasti rajattu suunnitelma

Jos asiakas on täysin tietämätön ja päättämätön, eikä selvästi tiedä yhtään mitä haluaa, käytän hieman erilaista menetelmää. Tällaisille asiakkaille tunnusomaista on arkuus ja tietynlainen ujous, joka ilmenee vähäisenä tai olemattomana omien ajatuksien esittämisenä. He saattavat myös esittää idean, seuraavassa lauseessa perua sen ”huonona ideana” ja sitten katsoa minua kysyvästi. Näissä tilanteissa parhaimpiin tuloksiin olen päässyt eliminointimenetelmällä. Esitän asiakkaalle kaksi vaihtoehtoa, joista pyydän valitsemaan mieluisamman. Saatavilla olevan materiaalin määrästä riippuen toistan kysymyksen kahdesta kymmeneen kertaan, näyttäen aina eri vaihtoehtoja. Jos olen kysynyt kysymyksen kymmenen kertaa, jäljellä on viisi mieluisaa vaihtoehtoa. Teen jäljellä olevien aineistojen kanssa saman kyselyn. Lopputuloksena on aina jokin suunta, mitä silmällä pitäen voimme aloittaa suunnittelun.

Ihmisten välisessä kanssakäymisessä täytyy aina pitää mielessä valtasuhteet. Jos asiakas näkee minut ehdottomana asiantuntijana ja ylivertaisena sisustustietäjänä hän saattaa arastella kertoa omia mielipiteitään ja pohtia liikaa sitä, mitä mieltä minä olen hänen ideoistaan. Jos näytän hänelle kuvia erilaisista ideoista hän saattaa muuttaa vastaustaan

sen mukaan mitä pitää yleisesti pidettynä ja mitä luulee minun haluavan kuulla. (Korhonen 2014.) Jos saan vaikutelman, että asiakas ei kerro rehellistä mielipidettään, jos hän muuttaa mieltään toivottoman usein, tai jos uskon että hän on ymmärtänyt jotain väärin, yritän selittää ajatuksiani yksinkertaisemmin tai selvittää totuutta kyselemällä samasta aiheesta erilaisin sanankääntein. Jos en vielääkään saa selvää asiakkaan toiveista, jätän asian hetkeksi rauhaan ja palaan siihen vasta keskustelun loputtua. Saman kysymyksen toistaminen saattaa yllättää asiakkaan ja siten saada hänet vastaamaan rehellisesti, jos hän on huomaamattaan tai tahallisesti koittanut vääristellä vastauksiaan. Tämä taktiikka on kuitenkin riskialtis, sillä saman kysymyksen toistamista saatetaan pitää jankkaamisena ja asiakas saattaa saada minusta huonon vaikutelman. Saatan vaikuttaa siltä kuin en olisi keskittynyt asiakkaan vastaukseen jo ensimmäisellä kerralla, jolloin asiakas saattaa turhautua, sekä menettää mielenkiintoaan projektiin ja luottamusta minuun asiantuntijana.

Paikalla jossa asiakastapaaminen pidetään, on myös vaikutusta. Ensisijaisesti paikan täytyy olla riittävän rauhallinen ja intiimi jotta asiakas ja suunnittelija saavat käydä keskustelunsa rauhassa. Tämä kriteeri rajaa pois suurimman osan julkisista paikoista. Mielestäni loogisimmat paikat asiakastapaamisen pitämiseen ovat asiakkaan oma koti ja suunnittelijan työhuone. Asiakkaan kodissa tulee tietysti käydä kartoittamassa suunnittelua vaativa tila, mutta innovoinnin kannalta suunnittelijan työhuone voi olla parempi paikka. Asiakas saattaa hyötyä siitä, että pääsee pohtimaan uusia ideoita paikassa joka ei muistuta omasta kodista ja epätyytyttävistä itse tehdyistä sisustusratkaisuista. Tarvittaessa asiakashaastattelun voi tehdä kummassa tahansa paikassa. Siksi visuaalisen kirjaston käytettävyyks paikasta riippumatta tulee ottaa huomioon sitä konseptoitessa.

3 MITEN ASIAANTUNTIJAT SELVITTÄVÄT ASIAKKAAN TYYLIN?

Erilaisia sisustustyylin selvittämiseen liittyviä nettitestejä, oppaita ja kirjoja on paljon, mutta ainoastaan sisustuksen väreihin keskittyvää aineistoa löytyi huomattavan vähän. Sisustustyyleissä ja -väreissä toistuvat kuitenkin samat opit. Asiakkaan väri- ja tyyli mielitykset selviävät usein samalla kaavalla, sillä molemmat liittyvät sisustamiseen, ovat silmin havaittavia ja mielipiteisiin perustuvia asioita. Tässä luvussa esittelen kaksi tyylin tunnistustapaa jotka ovat käytössä sisustussuunnittelun työvälineenä. Tavat eroavat toisistaan huomattavasti, mutta ovat silti tarkoitettu samaan tehtävään ja antavat sisustussuunnittelijalle samankaltaiset valmiudet suunnittelun aloittamiseen.

3.1 Emily Hendersonin tyyli diagnoosi

Sisustussuunnittelija Emily Henderson ja hänen *Secrets from a Stylist* ohjelmansa antoivat alkuperäisen idean värikirjastolle. Käsittelemme hänen tapansa tehdä tyyli diagnoosi (style diagnostic) ja pohdin mitä hyviä ja huonoja puolia hänen tavassaan on.

Kuva 2. Style diagnostic (*Secrets from a Stylist* 2011)

Tyyli diagnoosissa Emily Henderson selvittää asiakkaidensa tyylin sanallisten ja visuaalisten tehtävien avulla. Hän ja asiakas ovat tilassa jossa suuri pöytä on täynnä esineitä ja oteltuna ryhmiin (kuva 2). Henderson kysyy asiakkailta erilaisia sanallisia kysymyksiä ja antaa tehtäviä jokaisen esineryhmän kohdalla. Sarjan pilottijaksossa (2010) tehtävinä olivat: Laita kankaat järjestykseen miellyttävimmästä epämiellyttävimpään. Laita lamput järjestykseen miehekkäimmästä naisellisimpaan. Kerro näiden omistamiesi tavaroiden tarina, miksi ne ovat sinulla? Sanallisia kysymyksiä taas voivat olla esimerkiksi: Jos voisit elää missä tahansa elokuvassa, mikä se olisi? Valitse toinen, Beatles vai Elvis? Jos voisit elää millä tahansa vuosikymmenellä, mikä se olisi?

Kyseisessä jaksossa Henderson suunnittelee sisustuksen nuorelle miehelle. Näiden kysymysten perusteella Henderson osasi kertoa, että asiakasta miellytti eniten 1920- ja 1930-lukujen tyyli, tukevat huonekalut ja materiaaleina aito nahka ja puu. Asiakasta viehätti myös 1960-luvun tyyli koska se on tarkasti räätälöityä. Lisäksi asiakas piti muista maista ja kulttuureista tuoduista esineistä. (Secrets from a Stylist 2010)

Menetelmä on varmasti jossain määrin toimiva ja asiakkaat vaikuttavat yleensä ilahtuneilta lopputuloksesta. Kyse on kuitenkin tv ohjelmasta, jonka tarkoitus on viihdyttää katsojaansa eikä perehdyttää katsojaa ammattimaisen sisustussuunnittelun maailmaan. Videosta saa sen käsityksen, että Henderson tulkitsee asiakkaan pitävän 1960-luvun tyylistä koska tämä kertoi pitävänsä enemmän Beatlesista kuin Elvis Presleystä. Oikea tilanne ei ole aivan niin suoraviivainen vaan videolle päätyneen materiaalin lisäksi on paljon sellaisia keskusteluita, jotka leikattiin pois ohjelmalle varatun maksimiajan vuoksi.

Ennen ohjelmaa asiakkaiden täytyy kuvata itsestään video jossa he esittelevät kotiaan ja sen ongelmakotia. Tällä videolla haetaan mukaan ohjelmaan ja sen lisäksi käydään haastatteluvaiheen keskusteluita joissa asiakkaat tapaavat Hendersonin ja keskustelelevat toiveistaan, tarpeistaan ja kotinsa ongelmista. Lisäksi jokaisen talossa asujan täytyy tehdä eräänlainen inspiraatiotaulu, johon he valitsevat asioita joista pitävät. Vasta tämän prosessin jälkeen asiakkaat saavat tietää pääsevätkö mukaan ohjelmaan, ja vasta kuvauksissa otetaan osaa varsinaiseen tyyli diagnoosiin. Henderson ei siis muodosta asiakkaiden tyyliä pelkän tyyli diagnoosin avulla, vaan asiakkaan tyylin selvittämisen takana on monta muutakin työvaihetta ja tehtävää.

Ideana tyyli diagnoosi on toimiva ja käyttökelpoinen. Se kaipaa kuitenkin rinnalleen muitakin keinoja asiakkaan tyylin selvittämiseksi ja myös hieman viilausta, jotta sitä voi käyttää sujuvasti oikeissa, tv-ohjelman kontekstista irrotetussa tilanteessa. Idea on hyvä, mutta se toteutetaan vain puoliksi. Asiakkaat saavat valita hyvin rajallisen määrän esineitä hyvin rajallisesta valikoimasta ja sen jälkeen he saavat palkinnoksi takaisin sanalliseen muotoon käännetyn analyysin omista toiveistaan. Tyyli diagnoosi kannattaisi pitää koko prosessin ajan pelkkien kuvien ympärillä, niin että sanat tarvittaessa tukevat kanssakäymistä, mutta eivät ole pääasiassa. Mitään käsitteitä tai termejä ei kannattaisi käyttää yksinään, ilman kuvan apua. Tai ainakin ensin kannattaisi kuvien kanssa tarkistaa, että asiakkaalla ja suunnittelijalla on sama käsitys siitä mitä mikäkin käsite tarkoittaa.

3.2 Tikkurilan tyylianalyysi

Etsittäessä sisustustyyli hakusanalla, Tikkurilan tyylistä on ensimmäisten googlehaku tulosten joukossa. Testin ideana on vastata kysymyksiin ja tutustua testin päätteeksi esitettäviin tyylien leikekirjoihin. Leikekirjat on jaettu viiteen sisustustyyliin ja niihin on liitetty kuhunkin tyyliin sopivat Tikkurilan Kaunis Koti -värilastut. (Tikkurila oyj n.d.)

Testi on hauska, helppo ja nopea täyttää, kysymykset ovat selkeitä, ja sen visuaalinen ilme on kaunis ja yhtenäinen. Testi luottaa paljon mielikuviin, moniaistillisuuteen ja assosiaatioihin. Kysymyksiä ja yksinkertaisia tehtäviä on yhteensä seitsemän ja ne liittyvät esimerkiksi tuoksuihin, unelmalomakohteeseen ja ruokaan (kuva 4), sekä perinteisemmin lempivärien ja materiaalin valitsemiseen.

Testi tuntuu kuitenkin melko yksioikoiselta ja ehkä hieman liikaa yksinkertaistetulta. Jo vastausvaiheessa valmiiksi annettujen vastausvaihtoehtojen pohjalta on helppo arvata lopun tyylikategoriat. Lisäksi niin suuri osa kysymyksistä liittyi kaikkeen muuhun kuin sisustamiseen, että mietin välillä, teenkö jotain ”mikä Sinkkuelämää hahmo olisit” testiä, vai jotain naistenlehden geneeristä lifestyle kyselyä. En tiedä millä perusteilla testi esittelee lopputuloksensa mutta ainakin toivon, etten saanut tyylitulostani vain lempiruokani (kuva 4) ja unelmalomakohteeni vuoksi. En ainakaan halua uskoa, että lempiruokani määräytyisi sisustustyyliini mukaan, tai että niiden välillä olisi minkäänlaista muutakaan korrelaatio tai kausaalisuhdetta.

Vaikka tyylianalyysi onkin yksinkertaistettu, se onnistuu tehtävässään yllättävän hyvin. Vastauksena saadaan ”tyyli” (kuva 3) ja ”nouseva tyyli,” sekä kolme muuta vaihtoehtoa, jotka eivät sopineet testin tekijän antamiin vastauksiin. Todellisuudessa tyylejä on tietysti enemmän, ellei rajattomasti ja ainakin oma sisustustyyliini koostuu asioista jotka Tikkurilan testi jakaa kolmen eri tyylin kesken. Testin lopputuloksena saadut tyyliuunnat ovat kuitenkin yllättävän selkeästi rajatut ja kattavat. Se kuinka hyvin vastauksena saatu tyyliuunta vastaa testin tekijän oikeita mieltymyksiä on eri asia.

Kun tein testin niin että vastasin kaikkiin suoraan sisustukseen liittyviin kysymyksiin sisustuskunni mukaisesti (lempivärit ja -materiaali, valitse sisustustyyliäsi kuvaavia sanoja) ja kysymyksiin jotka olivat assosiatiivisia (lempiruoka, -tuoksu, -näkyvä, -matkakohde) vastasin sen mukaan, jotka itse yhdistäisin romanttiseen tyyliin, sain testivastaukseksi romanttisen tyylin. Testin seitsemästä kysymyksestä kolme, on konkreettisesti sisustamiseen liittyviä ja loput neljä kysymystä luottavat siihen, että romanttinen sisustaja pitää romanttisuudesta myös muilla elämänsä osa-alueilla. Koko testitulokset menee sekaisin, jos modernista sisustustyylistä pitävä haistelee mieluiten ruusuja, syö muffineita, viihtyy puutarhassa ja haaveilee linnakierroksesta Loiren laaksossa. Jos testiin olisi lisätty yksi oikeasti sisustamiseen liittyvä kysymys, tai jätetty esimerkiksi lempiruoka kysymys kokonaan pois, testitulosta olisi voinut pitää luotettavampaa.

Tikkurilan tyyli-testi on kuitenkin itsessään hauska ja helppo. Ja varmasti juuri sellainen sen on tarkoituskin olla. Lisäksi testin tekijä saattaa saada uusia ideoita huoneen maalaamiseen, mikä on Tikkurilan taustan huomioon ottaen varmasti se suurin syyn kyseisen testin olemassaololle.

Tyyli on: **Moderni pelkistäjä** Nouseva tyyli on: **Luova seikkailija** Valikoiva nautiskeilija Aitouden etsijä Herkkä haaveilija

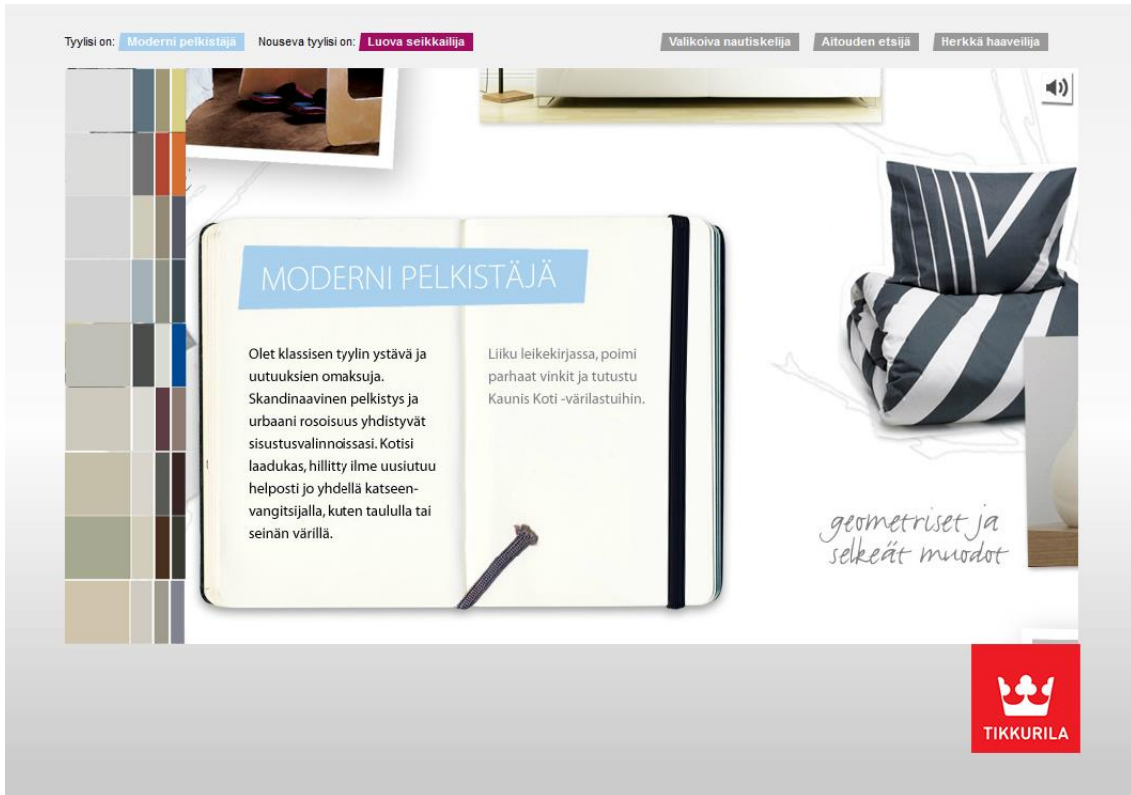
MODERNI PELKISTÄJÄ

Olet klassisen tyylin ystävä ja uutuuskien omaksuja. Skandinaavinen pelkistys ja urbaani rosoisuus yhdistyvät sisustusvalinnoissasi. Kotisi laadukas, hillitty ilme uusiutuu helposti jo yhdellä katseenvangitsijalla, kuten taululla tai seinän värillä.

Liiku leikekirjassa, poimi parhaat vinkit ja tutustu Kaunis Koti -väriilastuihin.

geometriset ja selkeät muodot

TIKKURILA

Kuva 3. Moderni pelkistäjä, tyylitestin tulos (Tikkurila oyj n.d.)

TIKKURILA Testaa sisustustyyliä!

7. Mikä tuo veden kielellesi?

Valitse seuraavista viidestä kuvasta se, joka parhaiten tuo veden kielellesi. (Kuvat suurenevät klikkaamalla)

7/7

Kuva 4. Testikysymys (Tikkurila oyj n.d.)

3.3 Yhteenveto

Kokonaisuudessaan sekä Hendersonin, että Tikkurilan tyylytestit ovat perushyviä, varmasti toimivat monessa tilanteessa ja antavat lähestulkoon luotettavan tuloksen monen sisustajan tyylistä.

Molemmat testit antoivat hyviä ideoita värikirjaston konseptiin ja sen kanssa työskentelyyn. Hendersonin tyylytestissä positiivista on sen muunneltavuus ja joustavuus. Suunnittelija voi valita millaisia esineitä asettaa esille ja miten asettelee kysymykset. Aina kun asiakas valitsee esineitä, suunnittelija voi kysyä syytä esineen valinnalle ja siten saada heti arvokasta tietoa asiakkaan tyylistä. Tikkurilan tyylytesti on eliminoinut suunnittelijan koko prosessista ja sen olemus on leikkisämpi ja huolettomampi. Tikkurilan tyylytesti ei ole sisustussuunnittelija ammattilaisen korvaaja vaan ensisijaisesti asiakkaalle helppo tapa kartoittaa omaa tyyliään ja keino saada uusia ideoita oman kodin sisustukseen.

Molemmat esimerkit ovat sisustustyylytestikategorian vastakkaisissa ääripäissä. Hendersonin testi luottaa suunnittelijaan ja hänen kykyihinsä tulkita asiakkaan antamaa informaatiota. Suunnittelijan tehtävänä on jalostaa ideat päteväksi suunnitelmaksi. Tikkurilan tyylytesti eliminoi suunnittelijan tehtävän ja antaa kaikki ohjat asiakkaalle. Asiakkaan täytyy osata tulkita testin tulosta, tehdä omat päätöksensä ja ottaa toteutusvastuu itselleen. Vaikka Hendersonin testi onkin osa viihdeohjelmaa, se onnistuu silti olemaan luotettavampi sisustussuunnittelijan työvälineenä. Täytyy myös muistaa, että Tikkurilan tyylytestin tarkoituksena on ohjata potentiaalinen asiakas selaamaan tuotekuvastosta maalivaihtoehtoja ja mahdollisesti myös ostamaan maaleja tyylytestin perusteella.

Hendersonin testi vahvisti ennakkokäsitystäni hyvästä asiakaskohtaamisesta. On hyvä olla mahdollisimman paljon läsnä ja selvittää asiakkaan toiveita kuvallisesti. Ideat inspiraatiotaulun kokoamisesta ja tavaroiden lajittelusta paremmuusjärjestykseen, tulevat varmasti käyttöön myös visuaalisen kirjaston kanssa työskennellessä.

Tikkurilan tyylytesti taas kiinnitti huomioni assosiativisiin kysymyksiin. Vaikka myös Henderson käytti niitä, vasta Tikkurilan testi havahdutti huomaamaan niiden koko potentiaalini. En silti aio edes pohtia niiden ottamista mukaan värikirjaston konseptiin. Värimielitymysten määrittäminen lempiruuan tai tuoksun perusteella ei tunnu järkevältä edes idean tasolla.

Assosiativiset kysymykset toimisivat kuitenkin hyvinä välikysymyksinä haastattelutilanteessa. Ne saattavat auttaa asiakasta rentoutumaan, kun koko haastattelutilanne ei pyöri pelkkien värien ja sisustuskäsitteiden ympärillä. Ihmisten moniaistillisuus on hyvä ottaa huomioon tilaa suunniteltaessa. Astuttaessa tilaan ihminen ei havainnoi sitä vain näköaistinsa varassa, vaan vastaanottaa informaatiota myös esimerkiksi tunto-, kuulo- ja hajuaisteillaan. Muiden aistien tuottamaa informaatiota voi käyttää tukemaan tilan tunnelmaa. Itämaiseen sisustukseen voi liittää suitsukkeiden tuoksua ja naisellinen sisustaja voi tukea tilan ilmettä kukkivien kasvien avulla. Asiakkaan asuntoa ei voi sisustaa pelkkien assosiaatioiden avulla, mutta niistä voi silti olla apua haastattelutilanteessa. Otan ne käyttöön osana visuaalisen kirjaston työskentelymetodia.

4 VÄRIKIRJASTON KONSEPTI

Selvitän parasta mahdollista kirjastomallia yhdistämällä visioivan ja määrittelevän tuotekonseptoinnin menetelmiä, jotka on haettu Visioiva tuotekonseptointi - Työkalu tutkimus- ja kehitystoiminnan ohjaamiseen (Kokkonen ym. 2005) -kirjasta. Kirjastokonseptien toimintatavat ja mallit ovat saaneet inspiraationsa Instagramista, Pinterelistä ja Prezistä. Myös Kevin McCloudin kirja Sisustajan värit on ollut suurella osalla asiakaskokemusta ja kirjaston kuvien konkreettista esittämistä pohdittaessa.

4.1 Tuotekonseptointi

Tuotekonseptilla tarkoitetaan yleensä hahmotelmaa tuotteesta. Se ei ole valmis suunnitelma, eikä sen perusteella voida valmistaa tuotetta. Konsepti on ikään kuin suunnitelman esiaste jossa vasta kartoitetaan suuria linjoja ja yksityiskohtia, sekä tutkitaan mahdollisuuksia ja tehdään päätöksiä. Tuotekonseptit saattavat lopulta johtaa suunnitelmiin ja valmiisiin tuotteisiin, mutta osa voi olla tarkoitettu muuten hyödynnettäviksi tutkimuksi, tai voi päättyä esimerkiksi yrityksen mainosmateriaaleihin kuvaamaan yrityksen innovaatiokykyä.

Konseptisuunnittelun käsite ei ole yksiselitteinen. Konsepteja voidaan tehdä eri tarkoituksiin ja eri tavoin. Konseptien kehittäminen voidaan jakaa esimerkiksi näihin neljään kategoriaan: visioiva, kehittävä, määrittelevä ja ratkaiseva konseptisuunnittelu. Visioiva ja kehittävä konseptisuunnittelu tähtäävät pidemmälle tulevaisuuteen, eivätkä automaattisesti tähtää kaupallisen tuotteen kehittämiseen. Määrittelevä ja ratkaiseva tuotekonseptointimenetelmä liittyvät suoraan tuotekehitysprojektiin. Niissä tiedetään alusta asti, että konseptilla tavoitellaan kaupallista hyötyä.

Visioivaksi tuotekonseptoinniksi luetaan hankkeet, joissa kartoitetaan pitkän, noin 10 vuoden aikavälin tuotemahdollisuuksia. Visioivassa tuotekonseptoinnissa kartoitetaan ensin tulevaisuuden tarpeet ja mahdollisuudet ja tuotteen konseptia kehitetään niiden pohjalta. Tuloksena on yleensä visualisointi tulevaisuuteen sijoittuvasta tuotteesta, kuvaus siihen liittyvästä teknologiasta ja tuotteen markkinapotentiaalin arviointi.

Kehittävässä tuotekonseptoinnissa voidaan tutkia esimerkiksi potentiaalisia markkinoita tai lupaavia uusia teknologioita, sekä kartoittaa käyttäjätarpeiden luomia mahdollisuuksia. Kehittävä konseptointi toimii yleensä 5–10 vuoden aikajänteellä. Siinä tutkimustulokset tehdään ymmärrettäviksi tuotekonsepteilla ja siten tuetaan esimerkiksi yrityksen oppimista ja päätöksentekoa tulevien tuotesukupolvien suhteen.

Määrittelevän konseptoinnin menetelmässä, ennen varsinaisen tuotekehityksen aloittamista tehdään kokonaisvaltainen määrittely kehitteillä olevasta tuotteesta. Tätä varten kehitetään erilaisia konsepteja, joiden avulla pohditaan tuotteen vaihtoehtoisia kokonaisratkaisuja. Määrittelyjä tehtäessä ei vielä sitouduta minkään yksittäisen konseptin toteuttamiseen, vaikka jo silloin tiedetään, että yksi tai useampi niistä tullaan valitsemaan jatkokehittettäväksi.

Käytännössä määrittelevän konseptin havainnollistamat tuotepiirteet ja -ominaisuudet tulisi olla tiedossa ennen tuotekehitysprojektin aloituspäätöstä, mutta toisaalta tuotekehitysprosessin alussa on tyyppillistä joka tapauksessa tehdä variaatioita kokonaisratkaisun osalta. Tuotekehitysprosessin aikana tehtävää konseptisuunnittelua kutsutaan ratkaisevaksi tuotesuunnitteluksi, menetelmän ratkaisukeskeisen luoteen vuoksi.

Käyttökonteksti ja fyysinen toteutus ovat tuotekonseptin kaksi puolta. Uusi tuoteinnovaatio voi syntyä käyttökontekstin pohjalta, vastaamaan käyttäjän tarpeita tai teknologiaavetoisesti, jolloin teknologian kehitysaskel mahdollistaa uusia innovaatioita.

Visioivassa konseptoinnissa tuotekonseptit luodaan sopimaan tulevaisuuden skenaarioihin. Tulevaisuudesta esitetään vaihtoehtoisia versioita, joista on löydettävissä eri tekijöitä jotka ohjaavat tuotteen muodostumista. Kaikkia tuoteominaisuuksia ei tarvitse ratkaista heti, vaan voidaan vedota siihen, että tulevaisuudessa materiaalit ja valmistusmenetelmät kehittyvät vastaamaan tuotteen valmistuksen tarpeisiin.

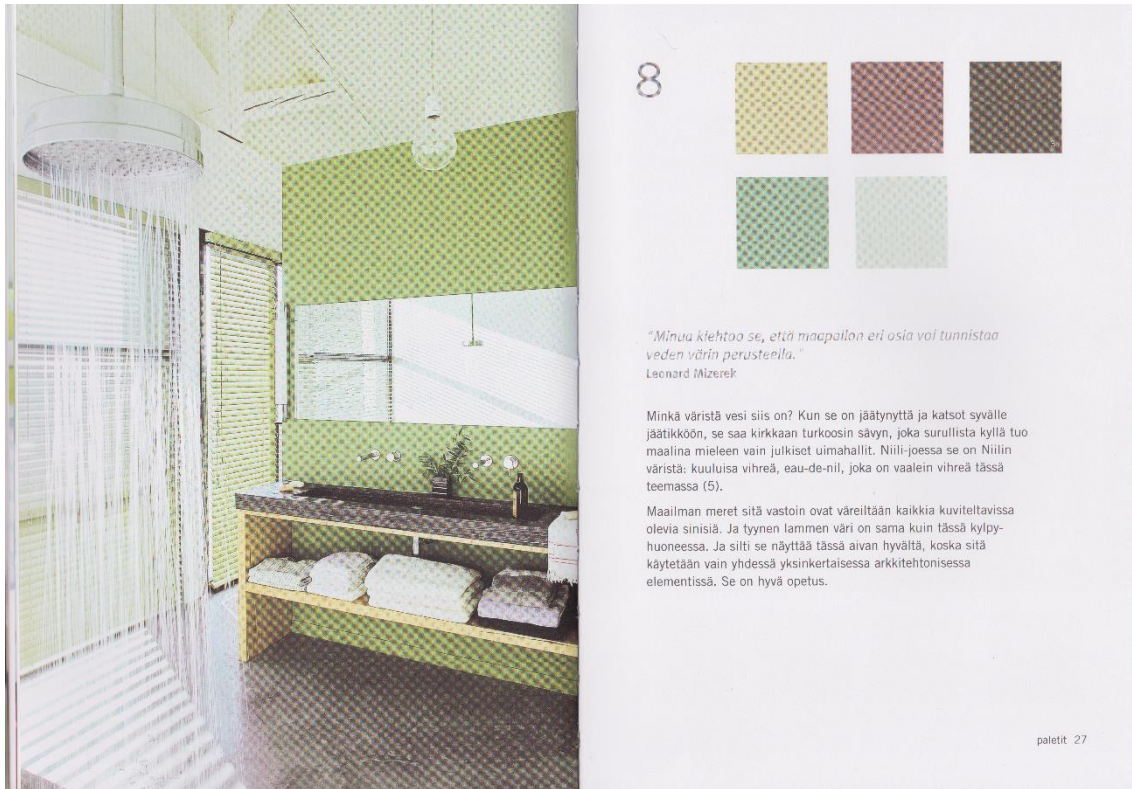
4.1 Kevin McCloud – sisustajan värit

”Parempi selailta kirjaa ja tutustua paletteihin - - kuin jumiutua sanoihin ja sokaistua niistä.” (McCloud 2009, 9).

Värikirjasto on asiakastuntemuksen apuväline, jonka tarkoituksena on ensisijaisesti selvittää asiakkaan ajatuksia ja innoittaa samalla uusia ideoita. Kevin McCloudin kirja, *Sisustajan värit*, on hyvä lähtökohta. Esittelen kirjan nimenomaan tässä kohdassa siksi, että se on lähes täydellinen esikuva värikirjastolle ja haluan analysoida sen yksityiskohdista, ennen kun aloitan värikirjaston konseptoinnin.

McCloudilla on ennakkoluuloton suhtautuminen sisustamiseen. *Sisustajan värit* -kirjassa ei tyydytä tuttuihin ja varmoihin vaihtoehtoihin, vaan uskalletaan esitellä uusia lähestymistapoja. Kirja erottuu edukseen modernien sisustusoppaiden joukossa, sillä sen kansien väliin on valittu huomattavan laaja kirjo värejä ja sisustuksia. McCloudin kirja on rohkea ja silmiinpistävä vastaavien kirjojen joukossa. Kirja on selkeä, mutta ei liian yksinkertainen. Se ei selittele värivalintojaan, mutta kertoo miksi tietyt värit näyttävät hyvältä yhdessä.

Pidän siitä tavasta, miten kirjassa on käsitelty huoneita ja niiden värejä (kuvat 5, 6, 7 ja 8). Esimerkkikuvat tuovat itse esiin oman erinomaisuutensa ja sellainenkin silmä, joka ei ole perehtynyt sisustamiseen huomaa huoneiden tyylikkyyden. Kirja haastaa pitämään epätavallisistakin väriyhdistelmistä, mutta ei hulluttele liikaa. Kaikki huoneet ovat asutavia ja selkeitä, mutta mikä tärkeintä, kiinnostavan värisiä.

Kuva 5. Vihreä huone (McCloud 2010, 26–27)

Kuva 6. Sininen huone (McCloud 2010, 46–47)

Kuva 7. Punainen huone (McCloud 2010, 88–89)

Kuva 8. Keltainen huone (McCloud 2010, 92–93)

Kirjassa esitellään vain yksi kokonaisuus yhdellä aukeamalla (kuvat 5, 6, 7 ja 8). Suuren osan aukeaman tilasta vie kuva. Kuva on aina vähintään yhden sivun kokoinen, mutta useammin se jatkuu vielä toisellekin sivulle. Toisella sivulla on kuvan väreistä poimittu paletti, vaihtelevasti tunnetun ajattelijan lainaus ja pieni tekstinpätkä, joka enemmän tai vähemmän liittyy kuvan väreihin. Kaikki aukeamat noudattavat samaa kaavaa. Aukeamalla yksittäiset värit on aseteltu paletiksi niin että niiden väliin jää aina siivu valkoista, eivätkä väriruudut siten kosketa toisiaan ja saavat aina taustalleen puhtaan valkoisen värin.

On fiksua esitellä vain yksi paletti yhtä aukeamaa kohden, sillä silloin huomio kiinnittyy vain yhteen palettiin kerrallaan. Aukeamat on nimetty vain numeroilla ja värien nimet on jätetty kokonaan kirjoittamatta, jotta ne eivät ohjaa ajatuksen suuntaa vaan katsoja keskittyy vain ja ainoastaan itse väriin. Lyhyet tekstipätkät pitävät lukijan keskittyneenä kirjaan ja ajattelijoiden lausahdukset ovat toisinaan hauskasti irrallisia koko aiheesta ja tuovat siten toivottua kontrastia kokonaisuuteen.

Kirja on ennen kaikkea inspiraation lähde ja kokemus. Se kyllä myös opettaa lukijaa yhdistelemään värejä ja antaa muutaman oikeasti käyttökelpoisen vinkin, mutta ensisijaisesti sen tarkoitus ei ole opettaa ja neuvoa sisustamaan. Kirjan lukemisen jälkeen kokee ideoiden vyöryn ja oman kotinsa mahdollisuuden näkee aivan uudessa valossa. Haluan että asiakastapaamisen jälkeen asiakas kokee samat tunteet.

Kirjan parasta antia on sen taitto. Kirjan malli, jossa esitetään kerrallaan yksi valokuva ja sen värit, tulee olemaan keskeinen osa värikirjastokonseptia.

4.2 Kirjastomallit - kolme määrittelevää konseptia

Tämä luku keskittyy kehittämään värikirjaston konseptia, rajaamaan sisältöä ja visioimaan tuotetta. Värikirjaston konseptin kehitys pohjaa visioivan tuotekonseptoinnin etenemisjärjestykseen ja määrittelevän tuotekonseptoinnin opin mukaan kehitettäviin, kolmeen vaihtoehtoiseen kirjastomalliin.

Kaikille kirjastomallikonsepteille on yhteistä seuraavat asiat: Asiakas näkee yhdellä kertaa valokuvan tilasta ja tilassa käytetyistä väreistä kootun paletin. Valokuvat voivat olla mistä tahansa tilasta talon sisällä tai ulkona pihalla. Esitettynä ei tarvitse olla kokonaista huonetta vaan siinä voi olla esimerkiksi asetelma maljakoita, kattaus tai kiinnostava sohva ja sohvatyyny. Joka tapauksessa, kerralla nähtävä kokonaisuus koostuu aina valokuvasta ja paletista. Seuraavissa luvuissa tästä yhdistelmästä puhutaan selvyuden vuoksi vain kuvana. Suunnittelija on etsinyt, valinnut ja koonnut valokuvat ja paletit itse ja siten tuntee koko kirjaston sisällön.

Kaikissa kirjastomalleissa on yhteistä myös niiden yleinen toimintatapa ja käyttöhetki. Kirjastoa käytetään heti asiakkaan ja suunnittelijan ensitapaamisella. Kirjastoa käytetään seuraavasti: Kuvia katsotaan ja niistä valitaan mieluisat, tätä osuutta tulen kutsuun kirjastokierrokseksi tai vain kierrokseksi. Pidetyt kuvat siirretään omaan erilliseen

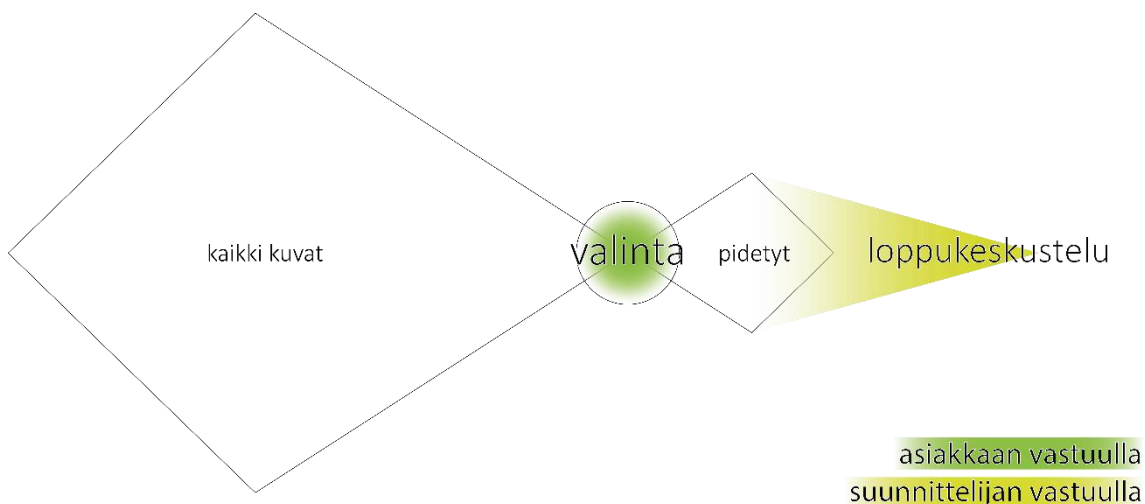
kansioonsa ja ne käydään läpi vasta, kun koko kirjastokierros on suoritettu. Kaikki pidetyt kuvat käydään läpi ja jokaisen kohdalla selvitetään erikseen syyt kuvasta pitämiselle. Tätä tulen kutsumaan loppukeskusteluksi. Visuaalisen kirjaston käyttötapaa koostuu kirjastomallista riippumatta kirjastokierroksesta ja loppukeskustelusta. Eri kirjastomalleja on kolme ja ne jakautuvat sen mukaan kuinka paljon suunnittelija on mukana kirjastokierroksella.

4.2.1 Konsepti 1: Vapaa virtaus

Tämän mallin ideana ja kantavana voimana on yksinkertaisuus ja helppokäyttöisyys. Asiakas voi toteuttaa kirjastokierroksen yksin, ilman suunnittelijan apua. Suunnittelija astuu kuvaan vasta jälkikeskustelun yhteydessä.

Konsepti on saanut inspiraationsa Instagram -sovelluksesta. Instagramissa käyttäjä seuraa toisia käyttäjiä ja näkee kaikki seuraamiensa käyttäjien julkaisemat kuvat aiheesta riippumatta. Hän selaa muiden tuottamaa jatkuvaa kuvien virtaa ja antaa sydämen niille kuville joista pitää. Kuvia voi myös merkitä, jolloin ne kerääntyvät käyttäjän yksityiseen kansioon myöhempää katselua varten.

Vapaasti virtaavassa kirjastokonseptissa (kuva 9) kaikki kuvat sijaitsevat ensin lajittelematta yhdessä isossa kansiossa. Asiakas saa niitä eteensä yksi kerrallaan jatkuvana virtana. Asiakkaan tehtävänä on valita kuvat joista pitää. Kaikki pidetyt kuvat kerääntyvät uuteen erilliseen kansioon. Kun koko alkuperäinen kuvakansio on käyty läpi, asiakas ja suunnittelija käyvät pidettyjen kuvien kansion läpi. Kuvia katsellessa selvitetään syyt kuvista pitämiselle. Ei pidettyjä kuvia ei käydä erikseen läpi ja kuvavirtaa ei rajata etukäteen.

Kuva 9. Konsepti 1. Vapaasti virtaava kirjastomalli.

Tämän mallin hyvänä puolena on se, että asiakas selaa koko kuvakansion läpi ja siten näkee paljon myös sellaisia ideoita joita ei joko tajunnut pyytää tai ei pitänyt sopivana. Tämä malli saattaa irrottaa asiakasta kaavamaisesta ajattelusta ja inspiroida näkemään

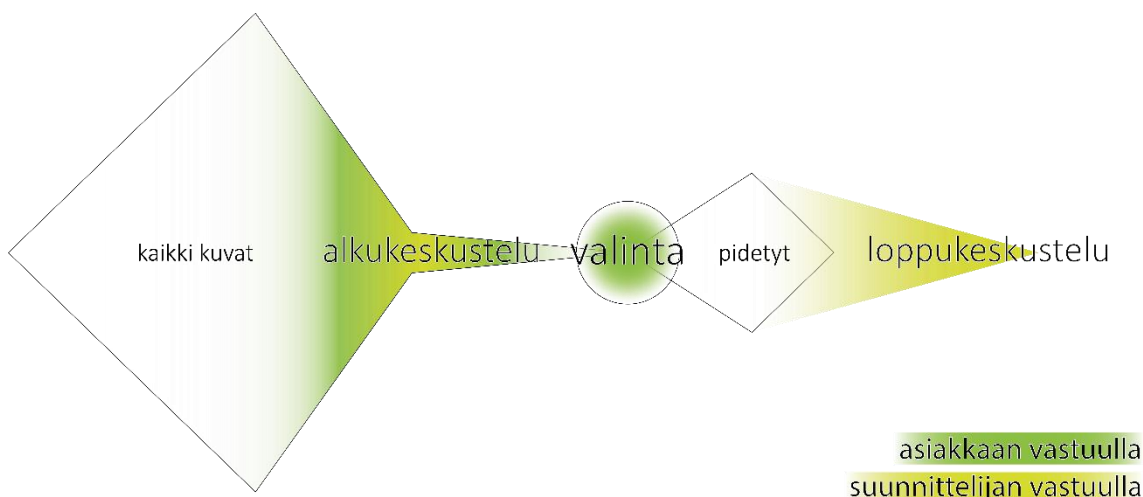
uusia mahdollisuuksia. Toisaalta kuvien suuri määrä on suhteellisen hidasta selata läpi ja se saattaa lannistaa asiakasta.

Tämä malli asettaa painopisteen jälkikeskustelulle jossa suunnittelijalle selviää syyt kuvista pitämiselle. Ideaalitalanteessa tykättyjen kuvien kansioista on heti ensisilmäyksellä löydettävissä jokin teema joka antaa viitteitä asiakkaan toiveista. On kuitenkin todennäköistä, että yhteistä nimittäjää ei löydy heti ja asiakkaan toiveet täytyy selvittää muilla keinoilla. Kuvien vapaa virtaus herättelee asiakkaan ajatuksia ja kannustaa ajattelemaan myös uusia tapoja sisustaa. Koska pidetyt kuvat kerääntyvät kansioon, niitä on helppo katsella ja pohtia yhdessä vielä myöhemminkin.

4.2.2 Konsepti 2: Rajattu virtaus

Tämän mallin (kuva 10) ideana on antaa asiakkaan nähtäville kuvia jatkuvana virtana, mutta asiakkaan toiveiden mukaan kevyesti rajattuna. Konsepti on saanut inspiraationsa Pinterest -sovelluksesta. Sovelluksessa käyttäjä valitsee ensin kiinnostavia aiheita, joihin liittyviä kuvia haluaa nähdä. Sen jälkeen hän saa kuvia eteensä jatkuvana virtana. Käyttäjä merkitsee kuvat joista pitää ja ne kerääntyvät kansioon myöhempää tarkastelua varten. Rajatun virtauksen kirjastomallissa asiakas ja suunnittelija pohtivat rajausta yhdessä ja aivan kuin Pinterestissä, valitsevat sopivat kategoriat ennen kuvien selaamista.

Tämän mallin heikkoutena on se, että alkurajauksia tehtäessä oletetaan, että asiakas tietää mitä tahtoo, tai ainakin mitä ei tahdo. Jos asiakas tietää, ettei missään nimessä hyväksy edes ajatusta oranssista väristä, kuvavirtaa voidaan rajata niin, ettei asiakas näe oransseja sisustuksia. Malli ei kuitenkaan sovi sellaiselle asiakkaalle joka on päättämätön ja tarvitsee sisustussuunnitteluapua juuri siksi, ettei tiedä mitä tahtoo.

Kuva 10. Konsepti 2. Rajatusti virtaava kirjastomalli.

Rajatun virtauksen vaikeutena on myös rajauksen toteuttaminen. Millä kaikilla perusteilla kuvia pitäisi rajata ja miten voidaan olla varmoja, että asiakas ymmärtää rajaavat käsitteet niin kuin suunnittelija ne on tarkoittanut? Rajauksen toteuttaminen edellyttäisi

sitä, että jokaisesta kuvasta pitää erikseen etsiä ja löytää teemoja joiden mukaan se voidaan lajitella. Jos asiakas haluaisi rajaukseksi ”ei valkoisia huoneita” tai ”ei beigejä” mitä se käytännössä tarkoittaisi. Tässä mallissa suunnittelijan pitäisi osata määritellä rajaavat käsitteet niin että asiakas ei voi ymmärtää niitä väärin tai eri lailla kuin suunnittelija on ne tarkoittanut, mikä onkin itsessään perimmäinen syy visuaalisen kirjaston tarpeelle.

Kun alussa rajataan pois väriyhmät joista ei pidetä, esimerkiksi: Älä näytä sinisiä, kuinka tarkka alkurajaus voi olla? Jos asiakas ei halua nähdä sinisiä huoneita, pitäisikö hänelle silti esitellä vaaleansinisiä ja turkooseja huoneita? Entä voisiko silti esitellä vaaleanharmaan huoneen jonka kiintopisteenä on sininen maljakko? Entä jos asiakkaalle halutaan esitellä vain mustavalkoisia huoneita, voiko mukaan ottaa myös ne joissa on ripaus jostain muuta väriä tehostena. Pitäisikö tällaiset kuvat (kuva 11 ja 12) joka tapauksessa näkyä asiakkaalle, vaikka alkurajaus olisi ”ei punaista”?

Todennäköisesti asiakkaalle syntyisi enemmän haittaa siitä, että varteenotettavia ideoita ei edes esiteltäisi liian tarkan rajauksen vuoksi, kuin siitä että hän joutuisi klikkaamaan yhden ylimääräisen kuvan yli. Kannattaa mieluummin esitellä liikaa, kuin liian vähän kuvia, sillä epäsovivat kuvat on helppo hylätä, mutta liian tarkalla rajauksella jää näkemättä paljon hyviäkin ideoita. Esimerkkikuvissa (kuvat 11 ja 12) asiakas saattaa ihastua esimerkiksi seinän kaksiväriseen pintaan tai maanläheisiin väreihin ja jättää punaiset yksityiskohdat kokonaan huomiotta.

Kuva 11. Punavihreä huone 1 (McCloud 2010, 14-15)

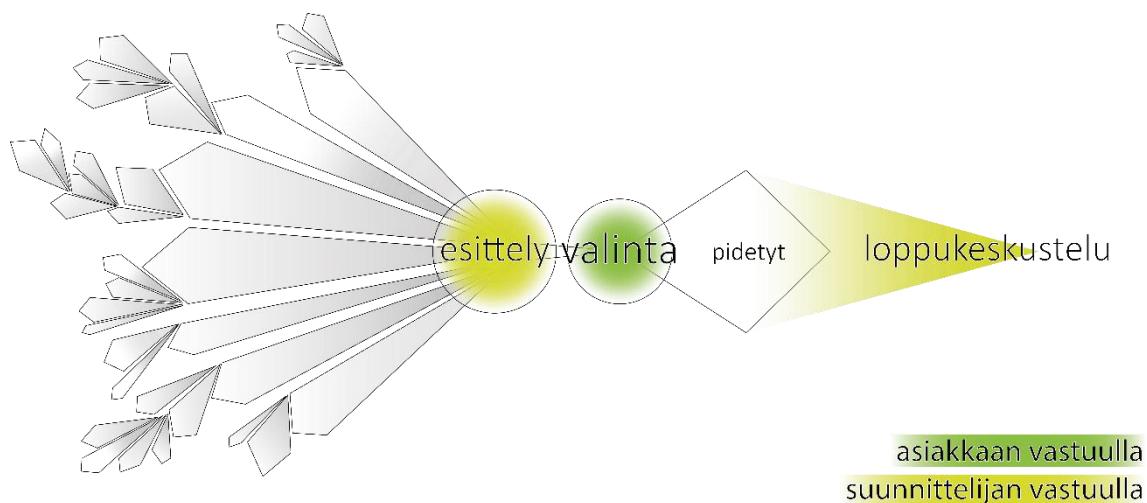

Kuva 12. Punavihreä huone 2 (McCloud 2010, 84-85)

4.2.3 Konsepti 3: Suunnittelija esittää

Tässä mallissa (kuva 13) keskustelu on tärkeänä osana koko prosessin ajan. Kirjastokonsepti on saanut inspiraationsa Prezi esitysovelluksesta. Prezillä saa tehtyä monitasoisia esityksiä ikään kuin käsitekartan malliin. Esityksissä alkunäkymästä voi zoomata esimerkiksi käytettyjen käsitysten sisään ja siten saada näkyviin lisätietoja kyseisestä aiheesta. Suunnittelija ja asiakas selaavat kuvakansiota läpi yhdessä, jatkuvasti keskustellen. Koko kuvakansiota ei ole tarpeellista käydä läpi, sillä keskustelun edetessä suunnittelija saa selville asiakkaan toiveita ja siten osaa näyttää jatkuvasti paremmin sopivia kuvia.

Suunnittelija esittää -kirjastokonsepti poikkeaa kahdesta edellisestä siinä, että suunnittelijalla on tarkasti rajattu kokoelma kuvia kansioissa, alakansioissa ja alakansion alakansioissa jne. Kirjasto on rajattu ja järjestetty niin että suunnittelija tietää mistä minkäkin kuvan löytää. Asiakkaan ei ole tärkeää ymmärtää rajaavia käsitteitä, sillä suunnittelija johtaa ja näyttää asiakkaalle kuvia. Tykättyjen kuvien kopiot siirretään kansioon ja kun oikea suunta tuntuu löytyneen, kirjastokierros lopetetaan ja siirrytään loppukeskusteluun.

Kuva 13. Konsepti 3. Suunnittelija esittää -kirjastomalli.

Tämän mallin hyvänä puolena on sen helppo hallittavuus. Jos suunnittelija haluaa näyttää jonkun tietyn kuvan, hän tietää, mistä se löytyy, eikä yhden kuvan vuoksi tarvitse selata läpi koko suurta kuvamerta. Hallittavuus on kuitenkin myös huono asia. Kokonaisuuden täytyy olla aina tiukassa järjestyksessä ja kuvien täytyy aina löytyä oikeiden alakäsitteiden alta, jotta selaaminen on sujuvaa. Kirjastokierroksen aikana on todella tärkeää saada edes jokin käsitys asiakkaan mausta, jotta prosessi etenee ja oikea suunta löytyy. Muuten koko kuvakansio joudutaan käymään läpi, eikä tällaisessa järjestelmässä ole silloin juuri mitään eroa ensimmäiseen malliin verrattuna. Tämän mallin etuna on se, että asiakkaan kanssa keskustelulle on eniten aikaa, eikä tyylin selvitys rajaudu pelkästään jälkikeskusteluun. Lisäksi tätä mallia voisi käyttää

Kansiojärjestyksen kehittäminen on vaikeaa ja suuritöistä. Kuten edellisessäkin mallissa, jokaisesta kuvasta täytyy löytää teema, jonka mukaan se voidaan lajitella loogiseen kansioon. Tässä mallissa rajauksen ei kuitenkaan tarvitse olla ymmärrettävä, saati selkeä kenellekään muulle, kuin vain suunnittelijalle.

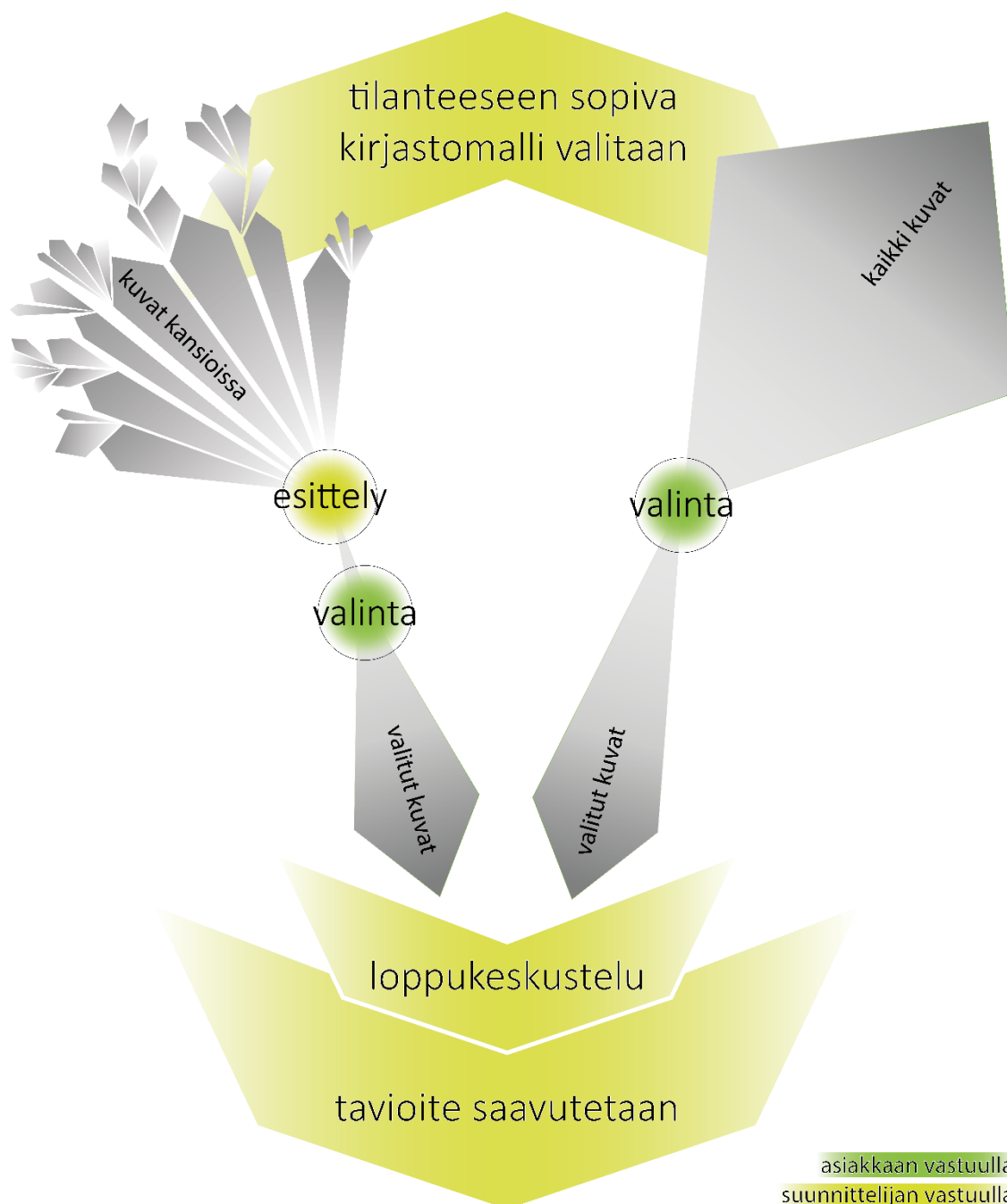
4.2.4 Konseptin valinta

Kirjastomallivaihtoehtoja pohtiessa helpoimmalta tuntuu vapaasti virtaava malli. Se on helppokäyttöinen ja selkeä sekä asiakkaan, että suunnittelijan näkökulmasta ja sen kanssa ei tulisi ongelmaa liian tiukasta, tai epäonnistuneesta rajauksesta. Sitä varten ei myöskään tarvitsisi keksiä ja kehittää uutta ohjelmapohjaa vaan järjestelmää pystyisi pyörittämään esimerkiksi yksinkertaisella kansiolla tietokoneen, tabletin tai puhelimen kautta. Mallin Akilleen kantapäänä on sen hitaus. En pidä todennäköisenä, että jokaisen asiakkaan kohdalla olisi aikaa istua alas koko kansion läpikäymisen vaatimaksi ajaksi. Jotkut asiakkaat saattavat turhautua, kun tulevat sisustussuunnittelijan puheille ja joutuvat ensimmäisenä katselemaan läpi koko ison kansiolisen kuvia. On varustauduttava myös asiakkaisiin, joilla on vahva käsitys tyylistään ja selkeät toiveet suunnittelun lopputuloksesta.

Jos tulee tilanne jossa asiakkaalle pitää esitellä jokin tietty kuva, on tärkeää, että se löytyy nopeasti ja helposti. Vapaasti virtaavan kirjastokonseptin lisäksi olisi hyvä ottaa jatkokokehitykseen myös konsepti 3, eli suunnittelija esittää -malli. Yhden kaikki kuvat sisältävän kansion rinnalla voisi hyvin olla samat kuvat sisältävä toinen kansio, joka olisi kuitenkin järjestetty alakansioihin.

Rajattua mallia voitaisiin käyttää kahdessa tilanteessa. Jos asiakas ei vielä tiedä toiveita ja mieltymyksiään, ne voitaisiin selvittää suunnittelijan avustamana, värikirjastoa hyödyntäen. Kun taas tilanteessa jossa asiakas tietää jo mitä toivoo lopputulokseksi, suunnittelijan ja asiakkaan yhteisymmärrys on silti hyvä varmistaa. Jos asiakas haluaa esimerkiksi jotain vaaleaa, valoisaa ja luonnon väreillä sisustettua, suunnittelija voi etsiä kuvat, jotka hänen mielestään sopivat määritelmään, näyttää ne asiakkaalle ja siten varmistua siitä, että on tulkinnut asiakkaan toiveet oikein. Näin voidaan edetä sisustussuunnitelman tekoon ilman pelkoa siitä, että asiakkaan toiveet on tulkittu väärin.

Molempien mallien itsenäinen olemassaolo olisi hyvä erilaisten asiakkaiden kannalta. Jotkut kaipaavat itsenäisempää työskentelyä ja haluavat itse valita kuvat vapaasti virtaavan mallin mukaan. Jotkut eivät ollenkaan tiedä millaisen sisustuksen haluavat, jolloin voi olla hyvä selailla vapaasti virtaavaa mallia ja inspiroitua uusista näkökulmista. Toiset kaipaavat enemmän opastusta ja rohkeaa neuvontaa, jolloin suunnittelijan esittämä valikoitu aineisto saattaa olla selkeämpi vaihtoehto. Ja lisäksi on niitä ihmisiä jotka jo tietävät mitä haluavat, jolloin visuaalista kirjastoa käytetään vain, jotta varmistutaan siitä, että puhutaan samasta asiasta samoilla termeillä.

Kuva 14. Kaksi kirjastokonseptimallia.

Opinnäytetyön jälkeen aletaan jatkokehittää kahta kirjastokonseptia (kuva 14). Kirjastot toimisivat rinnakkain ja tähdäten samaan päämäärään, mutta olisivat silti erillisiä yksiköitä. Kun suunnitteluprojekti alkaa ja asiakas tulee puheilleni, päätän, kumpaa kirjastomallia käytän kyseisen asiakkaan kohdalla. Käytettävä kirjastomalli määräytyy sen mukaan, uskonko asiakkaan tarvitsevan inspiraatiota ja uusia ideoita vapaasti virtaavasta kirjastosta vai järjestelmällistä, mahdollisesti jo valmiita ajatuksia selvittävää lähestymistapaa suunnittelijan esittämänä.

4.3 Värikirjaston sisällön konseptointi

Kirjaston tarkoituksena on auttaa visualisoimaan toiveita, tarpeita ja ideoita kahden ihmisen keskustelussa. Sanoja tulee olla minimaalisesti ja kuvia maksimaalisesti. Kun puhutaan väreistä ja värikirjastosta on selvää, että väreistä pitää olla saatavilla mahdollisimman kattava valikoima. On myös erittäin tärkeää tietää millaisia kuvia kannattaa valita värejä esittelemään. Kirjaston kuvasisältöä pohdittaessa täytyy pohtia, vaikuttaako huoneen sisustustyylin värien kokemiseen.

4.3.1 Vaikuttaako sisustustyylin värien kokemiseen – Kysely

Tässä kyselyssä selvitän pienen testiryhmän avulla sitä, vaikuttaako tilan sisustustyylin siihen, miten tilan värit koetaan. Kysymys ja vastaajan saatavilla oleva aineisto vastaavat oikean elämän tilannetta, jossa kysyisin asiakkaan mielipidettä, samalla referenssikuvaa näyttäen. Halusin simuloida tilannetta, jossa esittelen asiakkaalle kuvaa huoneesta, joka on sisustettu voimakkaasti jonkin äärimmilleen viedyn tyyliin mukaan. Voinko luottaa siihen, että tällaisessa tilanteessa saatu tieto on luotettavaa ja asiakas vastaa juuri siihen kysymykseen jonka olen hänelle esittänyt. Miten kysymykseen vastataan, kun aineisto kannustaa kiinnittämään huomiota epäolennaisuuksiin? Osataanko huomiota herättävä piirre ohittaa?

Pieneltä 10 henkilön testiryhmältä kysyttiin mielipidettä huoneen värien kokemisesta. Ryhmässä oli iältään noin 20–60-vuotiaita naisia ja miehiä. Puolet vastaajista tiedettiin erittäin kiinnostuneiksi sisustamisesta ja toisen puolen kiinnostus tiedettiin vähäisemmäksi. Sisustuksesta kiinnostuneita henkilöitä oli molemmissa sukupuolissa ja kaikissa ikäryhmissä. Kukaan vastaajista ei ole työskennellyt sisustamisen parissa eikä ole saanut koulutusta siltä alalta.

Koeryhmälle annettiin sähköpostitse ohjeet ja kaksi kuvaa (kuva 15). Kyselyyn valittiin kuvat huoneista, joiden sisustuksessa oli käytetty vain mustaa ja valkoista. Huoneiden sisustustyylit valittiin tarkoituksella mahdollisimman erilaisiksi. Kokeessa koitettiin selvittää esimerkkikuvien avulla vaikuttavatko huoneiden erilaiset sisustustyylit siihen, mitä vastaajat pitävät huoneiden väreistä. Molemmat ovat väritykseltään täysin mustavalkoisia ja molemmat ovat keittiöitä, mutta 2. huone on erittäin selkeälinjainen ja 1. on huomattavan paljon koristeellisempi.

Vastaajia pyydettiin ensin lukemaan ja sisäistämään ohjeiden kysymys: Pidätkö toisen huoneen väreistä enemmän kuin toisen, vai ovatko molemmat yhtä miellyttäviä? Vastaajaa harhauttamassa oli 1. huoneen todella runsas sisustus, koristeellisesti katettu pöytä ja paljon pieniä yksityiskohtia. Vastaavasti 2. huoneessa ei ollut yhtään sisustusta tai koriste-esineitä. Huoneessa 1. mustat ja valkoiset alueet oli pilkottu pieniin paloihin, kun taas 2. huoneessa mustat ja valkoiset olivat selkeinä ja isoina kokonaisuuksina. Kuvien perspektiivit ovat mahdollisimman samanlaiset ja molemmissa on sekä ruuanlaittoon, että sen syömiseen tarkoitettut alueet. Molemmissa kuvissa ruokapöytä on etualalla ja työtasot takaseinällä. Kuvista käy myös ilmi, että molemmissa huoneissa on ikkuna, mutta näkymä ulos on joko rajattu pois kuvasta tai peitty toisen esineen taakse.

1

2

Kuva 15. Kyselykuvat. (Hi-Macs n.d. ja Teaone.net n.d.)

Kyselyyn saatiin kahdenlaisia vastauksia, Joko toista huonetta oltiin pidetty miellyttävämpänä tai molempia huoneita yhtä miellyttävinä, tosin koko kyselyn kaikista vastaajista vain yksi oli pitänyt molempien huoneiden väreistä yhtä paljon. Kaikki muut olivat pitäneet jommastakummasta huoneesta selkeästi toista enemmän.

Tilanteessa jossa vastaaja kertoi pitäneensä toisesta huoneesta enemmän, lähetettiin jatkokysymykset: Pidätkö mustavalkoisesta sisustuksesta? Jos olisin näyttänyt kuvan vain siitä huoneesta josta et pitänyt, olisitko silti sanonut pitäväsi mustavalkoisesta sisustuksesta?

Kukaan vastaajista ei olisi sanonut pitävänsä mustavalkoisesta sisustuksesta, jos olisin näyttänyt kuvan vain siitä huoneesta josta he eivät pitäneet. Vain yksi vastaaja sanoi, ettei pidä mustavalkoisesta sisustuksesta, mutta oli joka tapauksessa pitänyt toisesta huoneesta enemmän. Kaikki muut vastaajat sanoivat pitävänsä mustavalkoisesta sisustuksesta.

Kyselyn toteuttamisen, ja vastausten kirjaamisen jälkeen todettiin, että kyselyn olisi voinut toteuttaa laajempaan ja vielä selkeämmillä ohjeilla varustettuna. Kyselyn jälkeen kysymyksen luonteen. Pohdittiin, olisiko ollut järkevämpää kysyä sama kysymys varustettuna myös muun väristen tai erikseen vielä vaaleiden ja tummien huoneiden kuvilla. Nykyinen kysely ei ottanut huomioon, että vastaaja saattoi voimakkaasti inhota mustavalkoista sisustusta ja mahdollisesti kannusti liikaa tekemään valinnan kahdesta huonosta vaihtoehdosta. Vaikka kyselyssä tehtiinkin selväksi, että ei ole pakko tehdä valintaa, vaan voi myös vastata, että molemmat huoneet ovat yhtä hyviä tai yhtä huonoja, on mahdollista, että kun vastaaja ei osannut pitää kummastakaan värimaailmasta hän automaattisesti teki valinnan sisustustyylin perusteella.

Toisaalta, nykyinen kysymyksenasettelu simuloi värikirjaston kanssa toimimista ja auttoi ymmärtämään ohjeidenannon ja niiden ymmärtämisen tärkeyden. Kyselyn avulla huomattiin, että on tärkeää käyttää värikirjastoa vain silloin kun suunnittelija ja asiakas ovat samassa tilassa ja pystyvät kommunikoimaan ilman etäisyydestä johtuvia viiveitä. Kyse-lyssä vastaajan oli saattanut olla vaikeaa ymmärtää jotain kysymyksen osaa, mutta koska viestintämuotona oli sähköpostiviestit, tarkentavien kysymysten esittäminen oltiin saatettu kokea liian vaivalloisena. Siitä syystä kysymykseen oltiin vastattu vain parhaan ymmärtämyksen mukaan, kun vertailukelpoisen vastauksen saaminen olisi vaatinut täyttä ymmärrystä.

Vastaajien mahdollisista vääristä tulkinnoista ja kysymyksen kapea-alaisuudesta huolimatta kaikki vastaukset päätettiin ottaa mukaan lopputuloksen tarkasteluun. Mielipi-teet jakautuivat lähes tasan. Yksi piti molempien huoneiden väreistä yhtä paljon mutta muuten 1. ja 2. huoneet saivat lähes saman verran ääniä. Modernimpi, eli huone 2 sai viisi ääntä, ja koukeroinen sai neljä ääntä.

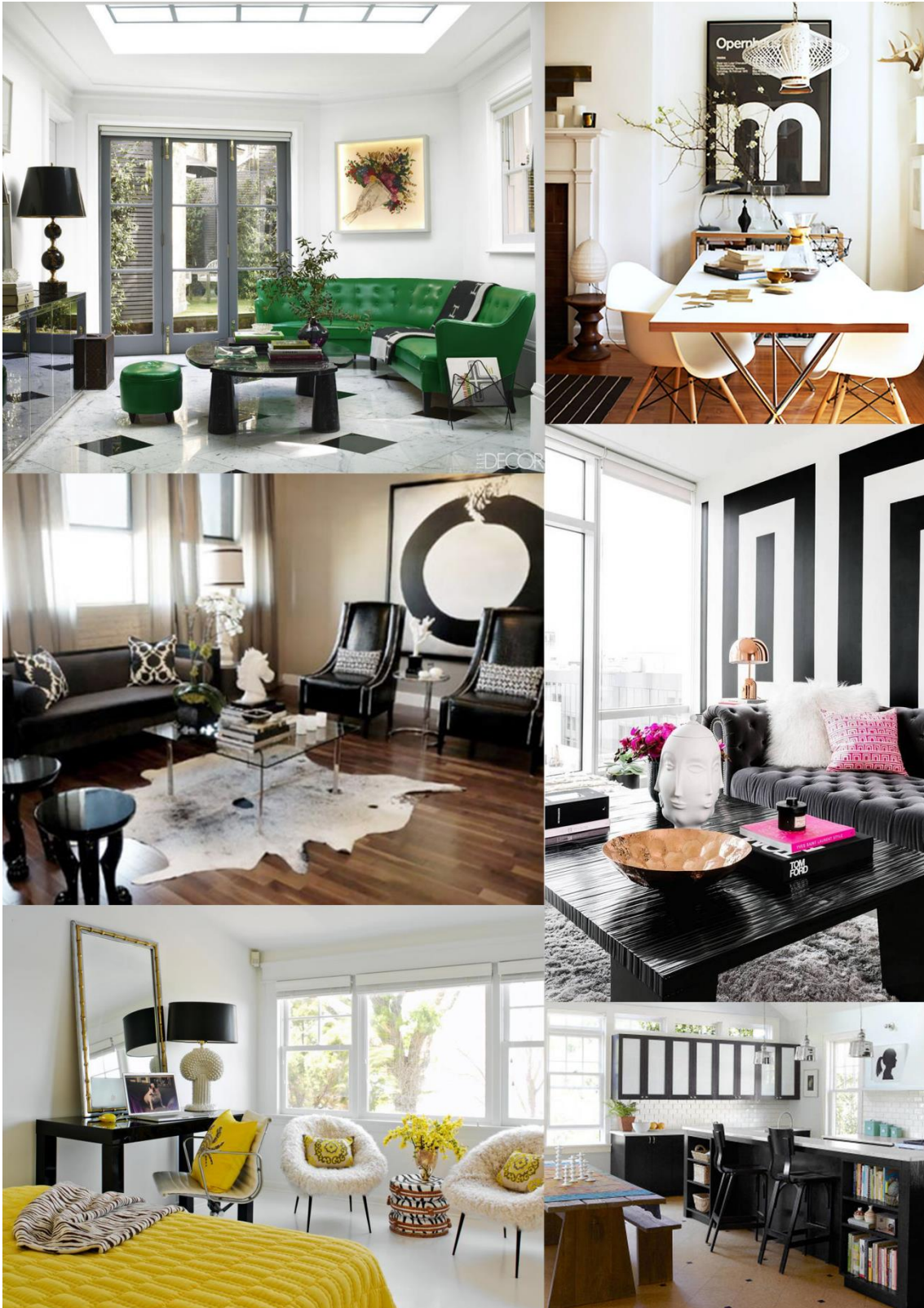
Huoneesta 1 sanottiin muun muassa näin: Mielenkiintoisempi, monitahoisempi ja mustavalkoisuudessaan värikkäämpi. Kivampi ja kotoisampi. Tuntui enemmän omalta ja asu-tulta. Kuvassa on paljon yksityiskohtia ja koukeroita ja se tekee sisustuksesta sekavan. Värit on suttuinen.

Huoneesta 2 sanottiin seuraavaa: Kuva on levollisempi ja suuret yhtenäiset väripinnat rauhoittavat. Huone 2 on vaikuttavampi ja näyttävämpi. Huoneen voima on selkeys. Selvemmin erottuvat värit loogisemmissa paikoissa.

Oli hyvä huomata se, kuinka paljon oletukseni ja ennakkokäsitykseni olivatkaan väärässä. Ennen vastausten saamista pidin aiheita liian helppona. Olin ajatellut, että kaikki vastaajat huomaisivat hämäsyriityksen ja väistäisivät sen helposti. Tuloksista voidaan päätellä, että tyyli vaikuttaa värien kokemiseen voimakkaasti. Sisustuksellisten mieltymysten vuoksi toinen huone koettiin lähes poikkeuksetta paremman värisenä, eikä kuvien harhaanjohtavuutta osattu sivuttaa. Kysely vahvistaa käsityksen laajan kuva aineis-ton tarpeellisuudesta. Samasta värikategoriasta tulee olla saatavilla eri tyylein sisustet-tuja huoneita, jotta sisustustyylin hämäävä vaikutus pystytään minimoimaan.

Kuva 16. Kuvakollaasi 1 (myscandinavianhome.com n.d. Elle Decor n.d. homeideasmag.com 2012. Pinterest n.d. Hall of Homes n.d.)

Kuva 17. Kuvakollaasi 2 (Elle Decor n.d. Pinterest n.d. Atmosphere Interior Design Inc n.d. Fresh Home n.d. Lush home n.d.)

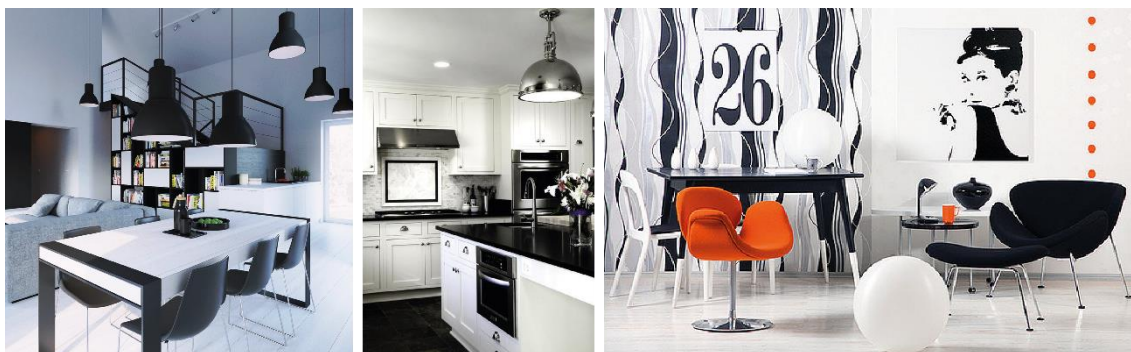
4.3.2 Kirjaston sisältö – millaisia kuvia ja mitä värejä?

On todella tärkeää, että yhtä väriä tai niiden yhdistelmää kuvaamaan valitaan riittävästi eri tyyliellä sisustettuja huoneita. Eri sisustustyyliä ja hienoisia vivahteita on varmasti yhtä paljon kuin tähtiä. Niiden kaikkien kartoittaminen ei kuitenkaan ole tarpeellista, sillä kirjaston aiheena on ensisijaisesti värit eikä tyylit.

Väri on yksi sisustustyylin tärkeimmistä osista. Mitä olisi moderni sisustus ilman valkoista valoisuutta ja kreikkalainen maalaisromantiikka ilman säihkyvää turkoosia. On selvää, että värillä ja tyyllillä on aina jonkinlainen suhde keskenään. On tärkeintä, että kuva pysyy valitun värikategorian rajojen sisällä ja mutta edustaa silti tyyliä mahdollisimman hyvin.

Kodinsisustajan tyyliopas jakaa sisustustyyliä kolmeen pääkategoriaan: modernit tyylit, nostalgiset tyylit ja historialliset tyylit. Näillä kolmella päätyylillä on alakategorioita. Modernien tyylien alakategoriat ovat selkeä-, rento-, ja hienostunut moderni, sekä luonnollainen ja skandinaavinen. Nostalgisen tyylin alakategoriat ovat periteinen- ja tämän päivän nostalginen. Myös historialliset tyylit jakautuvat kahteen: klassinen ja vintage & retro. (Geddes-Brown 2005, 5.)

Geddes-Brownin toteaa (2005, 14), ettei tyyliä kannata noudattaa orjallisesti ja että parhaat sisustukset yhdistelevät erilaisia vaikutteita. Värikirjaston yhteydessä selkeä jako on kuitenkin hyödyllinen. Valittavien kuvien ei tarvitse noudattaa tyyliuntaansa orjallisesti, eikä kaikista kategorioista tarvitse löytää esimerkkikuvaa, mutta jaosta voi ottaa mallia kirjastoa täydennettäessä. Olisi hyväksyttävää, jos mustavalkoisia kuvia löydetään, vaikka vain kolmen pääkategorian mukaan (kuva 18). On tärkeintä, että väriä on edustamassa enemmän kuin vain yksi kuva.

Kuva 18. Kolme esimerkkikategoriaa.

Eri tyylien avulla voidaan huomata ja todistaa asiakkaan mieltymyksiä. Jos asiakas pitää mustavalkoisesta värimaailmasta vain yhden tyylin kohdalla, on todennäköistä, ettei hän pidä mustavalkoisuudesta vaan jostain muusta sen kyseisen tyylin yksityiskohdasta. Samoin jos asiakas pitää mustavalkoisesta kaikkien, paitsi yhden tyylin kohdalla, on todennäköistä, että hän oikeasti pitää mustavalkoisesta, muttei pidä juuri siitä yhdestä sisustustyylistä. Nämä huomiot auttavat tunnistamaan asiakkaan toiveita, jos hän ei osaa ilmaista niitä itse.

Väreiksi valitaan ainakin Johannes Ittenin (1970, 31) kaksitoistavärisen väriympyrän (kuva 19) keskustan oktaedrin kuusi väriä. Lisäksi mukaan täytyy ottaa mustia, valkoisia, ruskeita ja harmaita värejä, sekä vaaleita ja tummasävyisiä huoneita. Pelkkää yhtä väriä edustavat huoneet on toki helppo löytää, mutta kun yhtälöön lisätään kahta tai kolmea väriä sisältävät huoneet, on riittävän suuren kuvasaldon kokoaminen hidasta. Voi olla vaikeaa löytää esimerkkikuvaa jokaiseen tyylikategoriaan, jos huoneen pääväreinä on käytetty jotain epätavallista ja räikeää väriyhdistelmää.

Ihmiset osaavat harvoin mainita heti ensiyrittämällä kaikki ne ominaisuudet joita he toivovat näkevänsä. Jos asiakas pyytää mustavalkoista (kuva 16), on hyvä olla myös melkein mustavalkoisten (kuva 17) huoneiden kategoria helposti saatavilla. Esimerkiksi 2. kollaasin (kuva 17) kuvissa huoneet ovat melkein mutta eivät aivan mustavalkoisia. Jokaisessa huoneessa mustavalkoisuus on suuressa osassa, mutta ensimmäisen kollaasin (kuva 16) kuvista poiketen, niissä on käytetty myös muita värejä.

Kuva 19. Väriympyrä (Itten 1970, 31).

4.3.3 Kuvien tekijänoikeudet

Kuvien lähteitä pohdittaessa esiin nousi kysymys tekijänoikeuksista. Oikeus käyttää kuvia värikirjastossa kysyttiin Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvontakeskus ry:stä. Värikirjastossa ei saa käyttää mitä tahansa kuvia, vaan kuvan käyttöön on kysyttävä lupa sen oikeudenhaltijalta. Koska värikirjastoon täytyy koota suuri valikoima kuvia, jokaisen kuvan kohdalla erillinen tiedustelu sen käyttöoikeuksista ei ole mahdollista ja kannattavaa.

Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvontakeskus ry kehotti hakemaan kuvia Googlen kuva-hausta ja rajaamaan hakua koskemaan vain vapaasti käytettäviä, tekijänoikeudesta vapaista kuvia. Kuvien oikeudenhaltija on kuitenkin aina ilmoitettava kuvateosta käytettäessä. (Metsola 2016.) Asiakkaalle näkyvään kuvaan voidaan helposti merkata sen lähde ilman että kokemus kärsii.

4.3.4 Nettiin vai kansiin

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä värikirjastoa konseptoidessa on se, onko kirjasto konkreettinen ja käsin kosketeltava vai virtuaalinen. Kirjaston käyttäjänä toimii sekä suunnittelija että asiakas. Sen tulee olla niin selkeästi organisoitu, että sieltä löytää etsimänsä helposti. Materiaalia tulee olla mahdollisimman paljon ja monipuolisesti, jotta ei synny tilannetta jossa asiakkaan tyyliä ei voida selvittää kirjaston avulla.

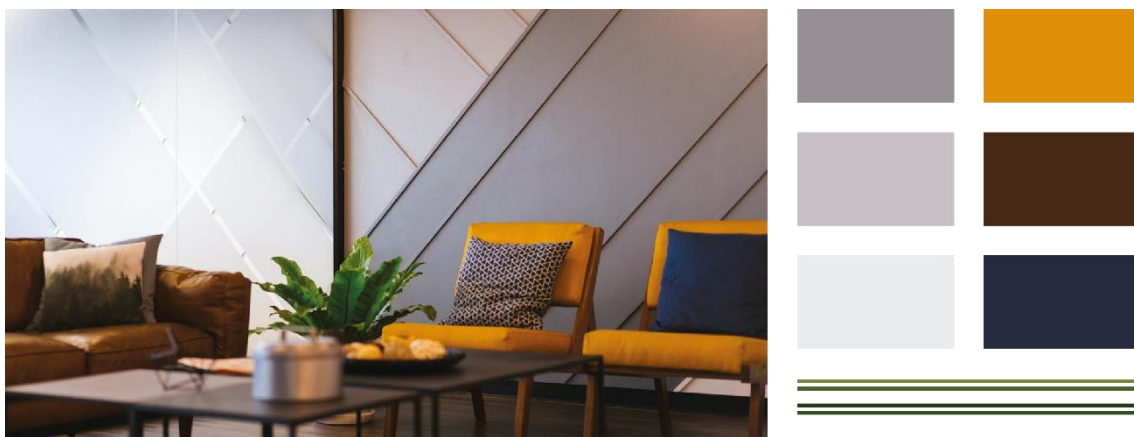
Jos värikirjaston kokoaisi konkreettiseen ja käsin kosketeltavaan muotoon, esimerkiksi kirjaksi, sen koko olisi niin huima, ettei sitä pystyisi millään kuljettamaan mukana kätevästi. Kaiken tarvittavan tiedon mahdollistaminen yksiin kansiin ei ole mahdollista, jos tähdätään siistiin ja hallittuun lopputulokseen. Myös kirjaston jatkuva laajeneminen materiaalin lisääntyessä olisi ongelma, jos kirjaston tulisi mahtua yksiin (tai edes kymmeneen) kansiin. Nämä asiat huomioon ottaen on järkevintä koota kirjasto virtuaaliseen muotoon. Niin se on saatavilla koko ajan, kulkee helposti mukana ja on helposti muokattavissa.

Virtuaalisuudessa on yksi suuri ongelma: näytöt. Kaikki näytöt ovat erilaisia ja niiden värintoistokyky vaihtelee suuresti. Kuvan näkymiseen vaikuttaa näytön laadukkuuden lisäksi myös ympäröivän tilan valoisuus. Hämärässä huoneessa huonommatkin kuvat näyttävät värikylläisemmiltä kuin kirkkaassa huoneessa. Kuitenkin jos värikirjastoa käyttää vain riittävän laadukkailta näytöiltä joiden värintoisto ja kirkkaus on optimoitu mahdollisimman samanlaisiksi, kaikki kuvat toistuvat lähes samanlaisina.

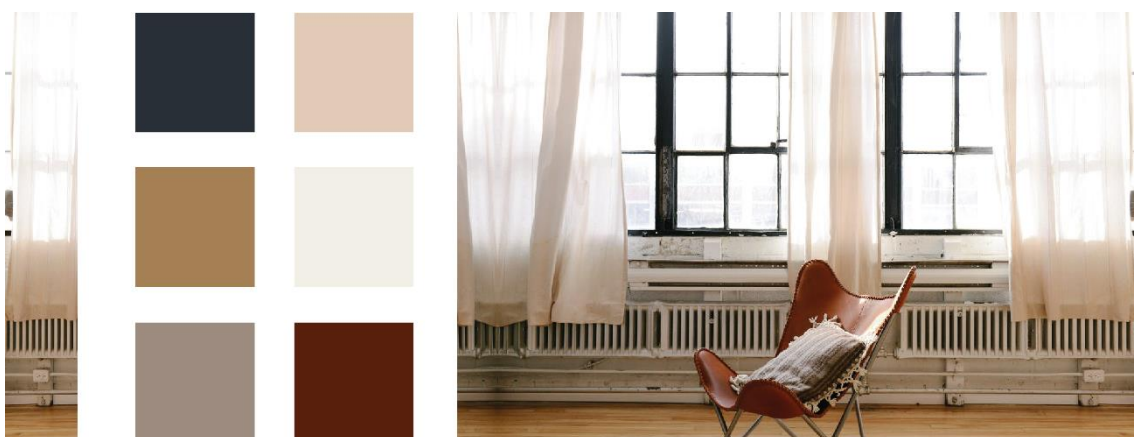
Koska kirjasto tulee vain minun ja asiakkaideni käyttöön, voin helposti kontrolloida sitä, millaisella alustalla sitä käytetään. Todennäköisesti tekisin itse suunnittelutyön järeämällä pöytätietokoneella, mutta mukaan asiakkaan luokse ottaisin kätevän ja kevyen läppärin tai tabletin. Laitteissa tulisi olla riittävän tarkat, värintoistoltaan hyvät ja keskenään samanlaiset näytöt, jotta kuvien värit toistuisivat mahdollisimman samanlaisina.

4.4 Värikirjastokonseptin yhteenveto

Värikirjasto toimii kahdella periaatteella: vapaasti virtaavana ja suunnittelijan esittämänä (kuva 14). Kumpaa tahansa mallia käytettäessä asiakas näkee aukeamalla valokuvan ja siitä poimitut värit (kuvat 20 ja 21).

Kuva 20. Esimerkkikuva 1.

Kuva 21. Esimerkkikuva 2.

Olen tiedostojeni ja kansioideni kanssa erittäin siisti ja järjestelmällinen ja minulla on taipumus järjestää kaikki mahdolliset kansiot erittäin tarkasti sisältönsä mukaiseen järjestykseen. Ensin täytyisi kuitenkin keksiä miten sellainen järjestys kannattaisi todellisuudessa toteuttaa. Nimenomaan järjestyksen päättäminen on suunnittelijajohtoisen kirjastokonseptin suurin ongelma ja hidaste projektin toteuttamisen tiellä. Vapaasti virtaavat kirjaston malli on varmasti helpompi toteuttaa käytännössä, koska siinä saan kopioida kuvat yhteen kansioon sen tarkemmin miettimättä. En usko, että sen toteuttaminen jää kiinni mistään teknisestä ongelmasta.

Kuvat hankittaisiin Googlen kuvahausta ja omista sisustusprojekteista. Kuvia tulee kertymään helposti. Minulla on jo nyt lukemattomasti referenssikuvia omiin sisustusprojekteihini. Kuvien järjestäminen on kuitenkin se osa, jonka tiedän viivästyttävän visuaalisen kirjaston konseptin muuttamista käytäntöön.

Vapaasti virtavaa mallia varten pitäisi kehittää jokin ratkaisu siihen tilanteeseen, kun asiakas pitää kuvasta ja haluaa lisätä sen omaan kansioonsa. Ei ole toivottavaa, että asiakas joutuisi poistumaan kuvan katselutilasta ja kopioimaan kuvan manuaalisesti.

Opinnäytetyön liitteenä on kymmenen aukeamaa valokuvia ja niiden väreistä koottuja paletteja. Kuvat eivät ole missään järjestyksessä, eivätkä edusta mitään tiettyä väriä tai tyyliä. Liitettä selaamalla voi päästä käsitykseen siitä, miltä vapaasti virtaavan kirjaston selaaminen tuntuisi.

5 ARVIOINTI JA POHDINTA

Opinnäytetyön prosessi oli opettavainen. En ole aikaisemmin kirjoittanut mistään aiheesta näin laajasti, monipuolisesti ja systemaattisesti. Aikaisemmat projektini ovat olleet paljon konkreettisempia ja niissä työn edistymisen on voinut nähdä yhdellä vilkaisulla. Nyt kun työn edistymisen merkkinä ei voinut pitää edes sivumäärän kasvua, koko projekti tuntui paljon vaikeammalta. Monta kertaa avasin opinnäytetyötiedoston ja totesin aikaisemmin kirjoitetun tekstin kelvottomaksi. Aloitin kirjoittamisen alusta monesti ja lopulta vain kirjoitusajan loppuminen pakotti hyväksymään kappaleita ja siirtymään eteenpäin.

Opinnäytetyön kirjoittaminen ei sujunut mutkitta. Vaikka aihe on ehdottomasti hyödyllinen ja tunnistin sen potentiaalin, motivaatio opinnäytetyön kirjoittamiselle oli kadoksissa monta kertaa. Kirjoitusprosessi ei ollut millään tapaa hallittu ja yhtenäinen, eikä varsinkaan ajankäytön kannalta suunniteltu. Työskentelen yleensä sykleissä, joissa saatan olla projektin kimpussa 24 tuntia putkeen, pitämättä taukoja tai edes syömättä. Uuvutan itseni loppuun ja intensiivisen työskentelyputken jälkeen tarvitsen ainakin päivän loman. Opinnäytetyön kanssa tällainen työskentelytapa ei toiminut. Muu elämä, opiskelu ja työprojektit, vapaa-ajan velvollisuudet ja monet pienet arjen yksityiskohdat harhauttivat minut opinnäytetyön parista uudelleen ja uudelleen.

Lopulta päätin itselleni tavoiteajan ja otin yhteyttä ohjaaviin opettajiini. Tarvitsin ohjausta, sillä tuntui, että olin aiheen kanssa täysin hukassa, en tiennyt mitä piti tehdä tai mihin suuntaan lähteä ensin. Keskustelun jälkeen sain selvän suunnan työskentelylle ja tunsin oloni taas motivoituneeksi.

Jos olisin aikatauluttanut ja suunnitellut projektin paremmin, olisin saanut aikaan paremman lopputuloksen. Opinnäytetyön aihe vaihtui ainakin kolme kertaa heti opinnäytetyökurssin alussa. Kirjoitin opinnäytesuunnitelman ja tein kaikki muutkin alustavat tehtävät eri aiheesta, kuin mistä päädyin lopulta kirjoittamaan. Olen tyytyväinen aiheen valintaan, mutta toivon että se olisi ollut selvillä jo prosessin alussa. Järkevä lähestyminen aiheeseen olisi saattanut helpottaa vaikeimpina aikoina, kun käytettävissä olisi ollut esimerkiksi muistiinpanoja projektin alusta.

Olen kuitenkin tyytyväinen lopputulokseen. Aihe oli täydellinen ja koen oppineeni varsinkin itsestäni ja työskentelytavoistani paljon sellaista, mitä en varmasti olisi oppinut missään muussa tilanteessa. Introspektio oli uusi ja jännittävä menetelmä. En ollut aikaisemmin tajunnut, kuinka vakiintuneet ja järjestelmälliset työskentelytapani ovat asiakkaan kanssa toimiessa. Itsekseni saatan sooloilla ja venyttää rajoja, mutta kun projek-

tissa on mukana muita ihmisiä ja varsinkin joku jolle olen suoraan vastuussa, työskentele-
len yllättävän säännönmukaisesti. Aikaisempien projektien työlistat ja muistiinpanot oli-
vat korvaamaton apu aikaisempia projekteja muistellessani.

Tulen ehdottomasti kehittämään värikirjastoa pidemmälle. Konseptoinnin menetelmät
olivat minulle täysin uusi aihe, ja olen tyytyväinen, että opin uutta vielä opintojeni vii-
meisessäkin vaiheessa. Olimme kyllä käyneet konseptoinnin periaatteita läpi ja tiesin
mitä sillä tarkoitetaan – en valinnut sitä mukaan sattumalta. Visioiva ja määrittelevä kon-
septointi olivat kuitenkin käsitteinä ja tietoisesti käytettyinä menetelminä täysin uusia.
Opinnäytteessä syntynyt värikirjaston konsepti tulee olemaan suurena apuna, kun ko-
koan kirjaston konkreettisesti.

Myös käyttämäni aineistot onnistuivat tehtävässään odotettua paremmin. Asiantuntija-
lähteinä Emily Hendersonin menetelmä ja Tikkurilan tyylialalyysi olivat hyvä yhdistelmä.
Ne olivat teoriassa sama työväline – testi jolla asiakkaan tyyli selviää – mutta samalla ne
olivat niin kaukana toisistaan kuin on mahdollista. Oli hyvä idea käyttää kahta niin eri-
laista esimerkkiä.

Tarkoitukseni oli ottaa mukaan myös asiantuntijan haastattelu. Sopivan haastatelta-
van löytäminen oli vaikeaa, sillä halusin, että haastateltavalla olisi sama näkemys sisus-
tussuunnittelijan tehtävästä, kuin minulla. Näen sisustussuunnittelijat ensisijaisesti asia-
kaspalvelijoina ja vasta toissijaisesti suunnittelijoina. Monella sisustussuunnittelijalla
tuntui olevan vahva oma tyyli, jonka mukaan he sisustivat asiakkaan asunnon, tai vaih-
toehtoisesti heillä ei tuntunut olevan mitään silmää sisustamiselle. Sain hankittua haas-
tateltavan, jonka työnjälkeä ja työmoraalia arvostan, mutta hänen aikataulunsa oli niin
kiireinen, etten ehtinyt toteuttaa haastattelua ennen opinnäytetyön palautuspäivää.
Harmittaa suuresti, että haastattelu jäi pois. Sille olisi ollut paikka asiantuntijalähteiden
joukossa ja olisin varmasti saanut siitä paljon hyvää tietoa. Näin jälkikäteen en tieten-
kään voi asialle enää mitään, mutta tulevaisuudessa tiedän sopia haastattelun heti en-
simmäisten asioiden joukossa.

Valitsemani aihe ei ehkä muutenkaan ollut lähdemateriaalin kannalta sieltä kaikkein hel-
poimmasta päästä. Esimerkiksi aiheeseen liittyviä kirjoja en löytänyt yhtään. Monesti
prosessi kuvattiin näin yksinkertaisena: Hanki asiakas, selvitä asiakkaan tyyli, tee suun-
nitelma, toteuta suunnitelma. Oli yllättävää huomata, että kolmesta muusta vaiheesta
löytyi paljon tietoa ja ohjeita, mutta kukaan ei ollut paneutunut erikseen siihen, miten
asiakkaan tyyli konkreettisesti selvitetään.

Kokemuksena opinnäytetyö oli opettavainen. Huomasin paljon ongelmia omassa työs-
kentelytavoissani, mutta samalla minulle vahvistui se, mitä haluan tehdä työkseni. En
usko, että mikään muu aihe olisi jaksanut kiinnostaa vielä yli vuoden yrittämisen ja epä-
onnistumisen jälkeenkin. Tiedän nyt mille alalle pääsyä haluan tavoitella ja miten en ai-
nakaan hoida tulevia aikataulutusta vaativia projekteja.

LÄHTEET

Filosofisen praktiikan verkosto ry (n.d.). Sokraattinen keskustelu.
Haettu 5.5.2017 osoitteesta http://filosofit.fi/FiPra/?page_id=106

Geddes-Brown, L. (2005). *Kodinsisustajan tyyliopas: innoittavia sisustusideoita jokaiseen kotiin*. Helsinki: Rakennustieto.

Kokkonen, V. Kuuva, M. Leppimäki, S. Lähteinen, V. Meristö, T. Piira, S. Säaskilahti, M. (2005). *Visioiva tuotekonseptointi - työkalu tutkimus- ja kehitystoiminnan ohjaamiseen*. Helsinki: Teknologiateollisuus.

Korhonen, V. (2014). Kasvatus tieteellisen tutkimuksen kohteena. Luentosarja. 28.7.-30.7.2014, Tampereen yliopisto.

Metsola, A. (2016). En löydä etsimääni. Sähköpostiviesti tekijälle 9.12.2016

McCloud, K. (2010). *Sisustajan värit: ammattilaisten väri-ideat kotiisi*. Helsinki: Readme.fi

Polvivaara, L. (2013). *Introspektion metodi psykologiassa. Filosofinen analyysi*. Pro Gradu -tutkielma. Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö. Tampereen yliopisto.
Haettu 2.6.2017 osoitteesta
<https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/84818/gradu06908.pdf?sequence=1>

Secrets from a Stylist (2010). Pilottijakso
Haettu 17.11.2016 osoitteesta
<https://www.youtube.com/watch?v=OM37m5umAVQ>

Secrets from a Stylist (2011). Kausi 1, jakso 4.
Haettu 30.5.2017 osoitteesta
<http://ohjoy.blogs.com/.a/6a00d8341c6a0853ef014e86e61e95970d-pi>

Tikkurila oyj (n.d.) Testaa tyylisi
Haettu 11.2.2017 osoitteesta
https://www.tikkurila.fi/kotimaalarit/nyt/tyylitesti/tee_tyylitesti

Kuvalähteet

Kuva 1. Mäenpää, T. (2017) Viitekehys

Kuva 2. Secrets from a Stylist. (2011) Style diagnostic. Kausi 1, jakso 4.
Haettu 30.5.2017 osoitteesta
<http://ohjoy.blogs.com/.a/6a00d8341c6a0853ef014e86e61e95970d-pi>

Kuva 3. Tikkurila oyj (n.d.). Moderni pelkistäjä
Haettu 11.2.2017 osoitteesta

https://www.tikkurila.fi/kotimaalarit/nyt/tyylitesti/tee_tyylitesti

Kuva 4. Tikkurila oyj (n.d.). Testikysymys
Haettu 11.2.2017 osoitteesta

https://www.tikkurila.fi/kotimaalarit/nyt/tyylitesti/tee_tyylitesti

Kuva 5, 6, 7 ja 8. McCloud, K. (2010). Sisustajan värit: ammattilaisen väri ideat kotiisi.
Readme.fi

Kuva 9. Mäenpää, T. (2017) Konsepti 1. Vapaasti virtaava kirjastomalli

Kuva 10. Mäenpää, T. (2017) Konsepti 2. Rajatusti virtaava kirjastomalli

Kuva 11 ja 12. McCloud, K. (2010). Sisustajan värit: ammattilaisen väri ideat kotiisi.
Readme.fi

Kuva 13. Mäenpää, T. (2017) Konsepti 3. Suunnittelija esittää -kirjastomalli

Kuva 14. Mäenpää, T. (2017) Kaksi kirjastokonseptimallia

Kuva 15. Mäenpää, T. (2016). Kyselykuvat.

1. kuva haettu 1.12.2016 osoitteesta <http://himacs.eu/en/indoor-products>

2. kuva haettu 1.12.2016 osoitteesta <http://teaone.net/kitchen/>

Kuva 16. Mäenpää, T. (2016). Kuvakollaasi 1.

HomeideasMag (2012). Black and White Interior Ideas for Shophouse

Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://homeideasmag.com/2012/07/24/black-white-interior-ideas-shophouse/>

Decoist (2014). Minimalist Bedroom Idea

Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.decoist.com/2014-04-10/minimalist-bedroom-ideas-decor/>

home-designing.com (n.d.). Black white decor

Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.home-designing.com/2012/10/black-white-statement-decor/black-white-decor-2>

Björnsdottir, M. (n.d) Haettu 10.12.2016 osoitteesta

<http://www.myscandinavianhome.com/2014/10/the-striking-monochrome-home-of-swedish.html>

Hall of Homes (2016) Haettu 10.12.2016 osoitteesta

<http://www.hallofhomes.com/wp-content/uploads/2016/03/scandinavian-black-and-white-design-decor-bedroom-3d-wallpaper.jpg>

Elle Decor (n.d.) Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.elledecor.com/design-decorate/color/news/g2968/25-black-white-interiors/>

Kuva 17. Mäenpää, T. (2016) Kuvakollaasi 2.

Radcliffe, C. (2014). Notting Hill Townhouse

Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.elledecor.com/design-decorate/house-interiors/g81/notting-hill-london-townhouse-colin-radcliffe-design/>

Hay, M. (n.d) Black and White Dining Room

Haettu 10.12.2016 osoitteesta <https://folk-media.com/227060>
Atmosphere Interior Design Inc. (n.d.) Haettu 10.12.2016 osoitteesta
<http://homedesignlover.com/living-room-designs/living-rooms-cowhide-rugs/>
Dwellingdecor (n.d.). Haettu 10.12.2016 osoitteesta
<http://www.dwellingdecor.com/15-modern-apartment-living-room-design-ideas/>
Seawright, T. (n.d.). Color Theory
Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.hgtv.com/design/rooms/bedrooms/15-cheery-yellow-bedrooms-pictures>
Abranowicz, W. (n.d.). Western Ranch House Kitchen
Haettu 10.12.2016 osoitteesta <http://www.elledecor.com/design-decorate/color/g3122/black-and-white-kitchens/>

Kuva 18. Mäenpää, T. (2017) Kolme esimerkkikategoriaa
Minimal (n.d.) Haettu 31.5.2017 Osoitteesta
<http://www.miserv.net/topic/14919532224288/kitchen-and-dining-room-lighting-ideas.html>
Selçuk, S. (2007) Black & White Interior Haettu 31.5.2017 osoitteesta
<https://www.flickr.com/photos/65176537@N00/581671847>
Sun Design Remodeling Specialists (n.d.). Haettu 31.5.2017 Osoitteesta
<http://www.decoist.com/2014-05-12/black-and-white-kitchens-styles-ideas/>

Kuva 19. Itten, J. (1970). Värit taiteessa. Saksan Liitotasavalta
Haettu 30.5.2017 osoitteesta
https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Johannes_Itten#/media/File:Farbkreis_Itten_1961.svg

Kuva 20. Mäenpää, T. (2017) Esimerkkikuva 1.
Haettu 31.5.2017 osoitteesta <https://www.pexels.com/photo/bench-chairs-comfort-contemporary-346392/>

Kuva 21. Mäenpää, T. (2017) Esimerkkikuva 2.
Haettu 31.5.2017 osoitteesta <https://www.pexels.com/photo/home-leather-seat-leather-seat-29910/>

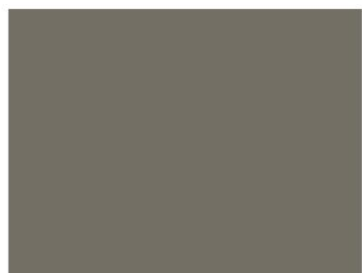
restorationhardware.com

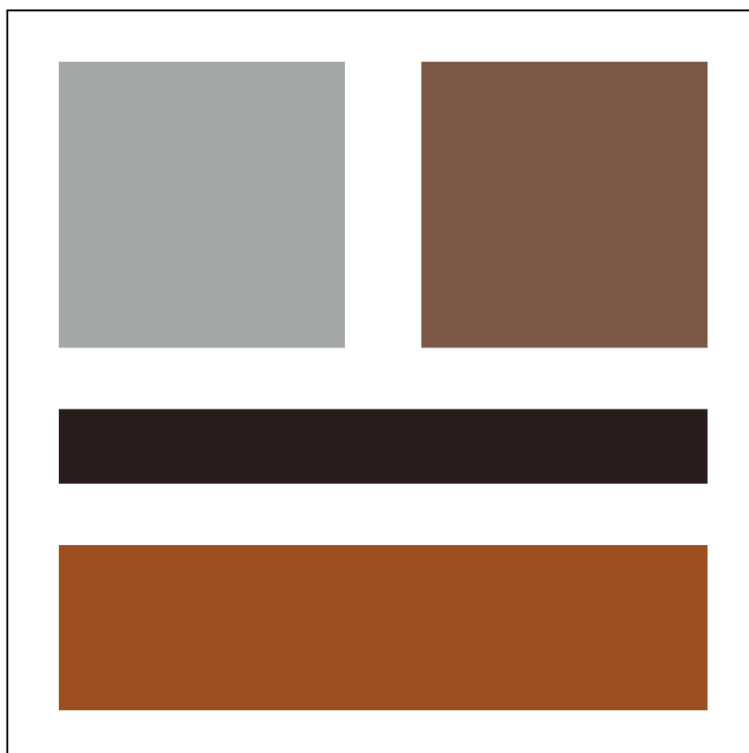

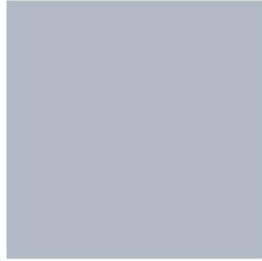
huis en tuin shops

Amy Lau Design

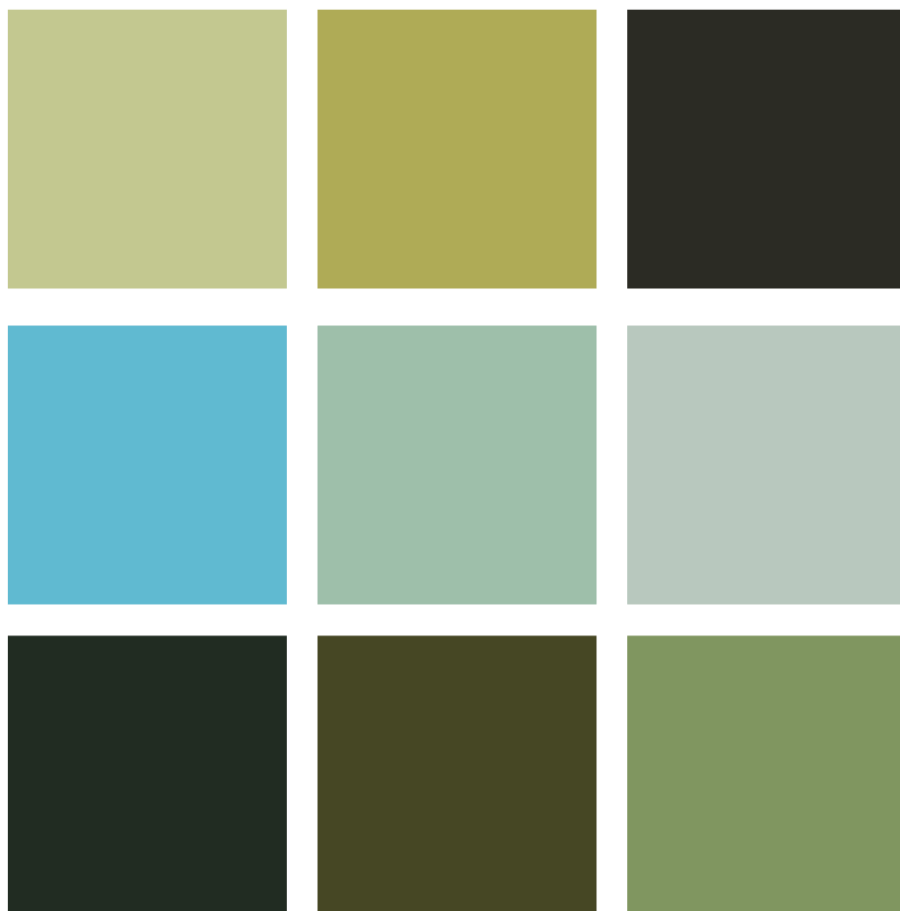

comfortablehomelife.com

idesignarch.com

